

Buletin informativ - Colegiul Economic „Virgil Madgearu” Municipiul Ploiești

Cu noi cucerești lumea afacerilor!

Carte de vizită

- 1874 - Școala Comercială Ploiești
- 1966 - Liceul Economic Nr. 1
- 1992 - Grup Școlar Economic
- 2000 - Colegiul Economic „Virgil Madgearu”
- 2010 - 2027 Certificat de Școală Europeană
- 2020 - 2028 Acreditare Erasmus - VET, SCH
- 2026-2030 Colegiul de Antreprenoriat

Echipa Managerială

- Director prof. Alina Elena Moise
- Director adjunct prof. dr. Simona Lupu
- Consilier educativ prof. Iulia Dragomir

Redactor-șef, designer: **Denis Stoica Lucian**,
clasa a X-a S3

Salutări! Eu sunt Denis și fac parte din echipa de Jurnalism - CEVM. Sunt o persoană introvertită care preferă timpul de calitate, iar în rest mai desenez sau programez, încerc mereu să învăț câte ceva nou. Îmi place să primesc feedback constructiv și să mă dezvolt armonios. Îmi place să ajut la transmiterea unui mesaj prin arta vizuală. Prefer să muncesc după motto-ul „Go big or go home!”

Designer: **Ioana Cătălina Andronescu**,
clasa a X-a S3

Heyyy!! Sunt Cătălina și, deși sunt timidă, m-am implicat cu mult entuziasm în echipa de jurnalism încă din clasa a IX-a, când eram bobocă. Pentru mine, acest club înseamnă mai mult decât o simplă revistă – este un spațiu unde creativitatea și curajul merg mână în mână. Îmi place să mă ocup de design, să scriu articole și să realizez interviuri care aduc la lumină povești autentice. Această experiență m-a ajutat să ies din zona de confort, să cunosc oameni talentați și să-mi dezvolt încrederea în mine, motivându-mă să dau mereu tot ce am mai bun.

Redactor: **Steluța Marin**,
clasa a XI-a E4

Bună! Eu sunt Steluța și, chiar dacă sunt de puțin timp în echipa de jurnalism CEVM, sunt recunoscătoare pentru oportunitatea de a participa la această activitate și de a întâlni persoane în care regasesc părți din mine, fie în comportamentul lor, fie în opiniile lor cu privire la diferite subiecte. Mă consider o persoană calmă și prietenoasă, care încearcă să vadă mereu partea pozitivă în orice situație.

Designer: **Nicolae Ștefan Eduard**,
clasa a X-a S3

Salutareeee!! Sunt Ștefan și sunt membru al echipei de jurnalism. Sunt o fire mai introvertită de fel, dar, odată ce mă deschid persoanelor din jur, devin foarte sociabil. Îmi plac mașinile și să repar diferite lucruri, cum ar fi telefoane și calculatoare. De asemenea, îmi plac foarte mult știrile bine scrise, dar și cele care urmăresc interesul publicului, să fiu la curent cu toate „bârfele” din *showbiz*. :))

Reporter, fotograf: **Radu Mihai Brotea**,
clasa XI-a E4

Salutări! Eu sunt Radu, o persoană care îmbină ambiția cu energia și curiozitatea cu dorința constantă de a evolua. Îmi place să mă autodepășesc, să învăț lucruri noi și să transform fiecare provocare într-o oportunitate de creștere. Sunt atent la detalii, motivat de rezultate și ghidat de ideea că progresul adevărat vine din disciplină, pasiune și consecvență. Îmi place să ies din tipare, să gândesc strategic și să las în urma mea o impresie puternică, autentică.

Redactor: **Rebeca Andreea Panduru**,
clasa a X-a S1

Bunăaaa! Eu sunt Rebeca, sunt o fire extrovertită, energetică, dornică să încerc mereu lucruri noi. Nu mă sperie să ies din zona mea de confort. Mă simt bine atât lucrând în echipă, cât și pe cont propriu. Sunt foarte atentă la detalii și am o gândire critică asupra a tot ce mă înconjoară. Vorbesc mult, mai ales atunci când mă simt confortabil cu cineva.

Fotograf: Boeroiu Ioana, clasa XI-a E4

Bună! Mă numesc Ioana și sunt fotograf al echipei de jurnalism CEVM. Îmi place să surprind momente autentice și emoții reale prin imagini. Sunt creativă, atentă la detalii și implicată în ceea ce fac. Ca persoană, sunt calmă și empatică, iar prin fotografie îmi doresc să spun povești și să aduc o perspectivă sinceră asupra vieții școlii.

Membru senior al echipei: Dumachi George Cristian, clasa a XII-a I

Salutări! Mă numesc Dumă și sunt senior în cadrul echipei de jurnalism care realizează revista școlii. După ce m-am implicat activ în proiectele de anul trecut, am decis să continui această experiență și în ultimul an de liceu. Sunt o persoană creativă și dedicată, iar prin contribuția mea îmi doresc să aduc un plus de experiență echipei, oferind o perspectivă matură și autentică asupra evenimentelor care definesc viața școlii noastre.

Membru senior al echipei: Ion Mihai Eduard, clasa a XII-a I

Bună! Mă numesc Edi și fac parte din echipa de jurnalism încă de anul trecut, în calitate de redactor. Sunt o persoană atentă la detalii și lucrez bine în echipă. Mi-a plăcut să mă implic în realizarea unei reviste. A fost o experiență nouă, provocatoare.

Bună! Numele meu este Mariana Șologon, sunt profesor de limba și literatura română și am început această experiență jurnalistică în anul 2014, atunci a apărut primul număr al revistei „Buletin informativ-CEVM”. Cu fiecare ediție, am învățat lucruri noi și acest proiect a crescut treptat.

În anul 2024 s-a născut ideea unui cerc de jurnalism, după ce am participat la un program de educație media, susținut de Centrul de Jurnalism Independent.

Revista și-a îmbunătățit formatul pe parcurs. Echipa din anul precedent a fost coordonată de Edi și Dumă, redactor-șef, respectiv redactor-șef adjunct, dar majoritatea elevilor din clasa a XI-a I - matematică-informatică (2024-2025) au avut o contribuție semnificativă. Anul acesta, ei au păstrat roluri de consilieri, în cadrul cercului s-a format o echipă la fel de implicată, foarte creativă, care vă propune un design nou.

CUPRINS

01

Introducere

pag. 2-3 Echipa de redacție

02

Proiecte

pag. 6 Interviu. Cuvinte de început

pag. 8-11 Parteneriat Erasmus+ 1

pag. 12-17 Parteneriat Erasmus+ 2

pag. 18-20 Tineri pentru orașe
verzi: Atelier de soluții climatice la
Universitatea Petrol-Gaze Ploiești

pag. 21 - 22 Un ceai alături de
scriitoarea Adina Popescu

pag. 23-24 Erasmus SCH 2026

pag. 25 Școala noastră în imagini

03

Scriere creativă

pag. 27 „Renașterea Ploieștiului”

pag. 28 „Călătoria”

pag. 30 „Pădurea lui Korazon”

pag. 31 „Portalul misterios”

pag. 32 „Blestemul măștii de
argint”

pag. 33 „Ploiești”

pag. 33 „Inima Ploieștiului”

pag. 34 „Cunoscându-te”

pag. 35 „Dragoste”

pag. 36 „Scrisori din trecut”

04

Articole. Opinii

pag. 37 consilier prof. Luiza Covaci,
„Ghid de supraviețuire pentru
examen”

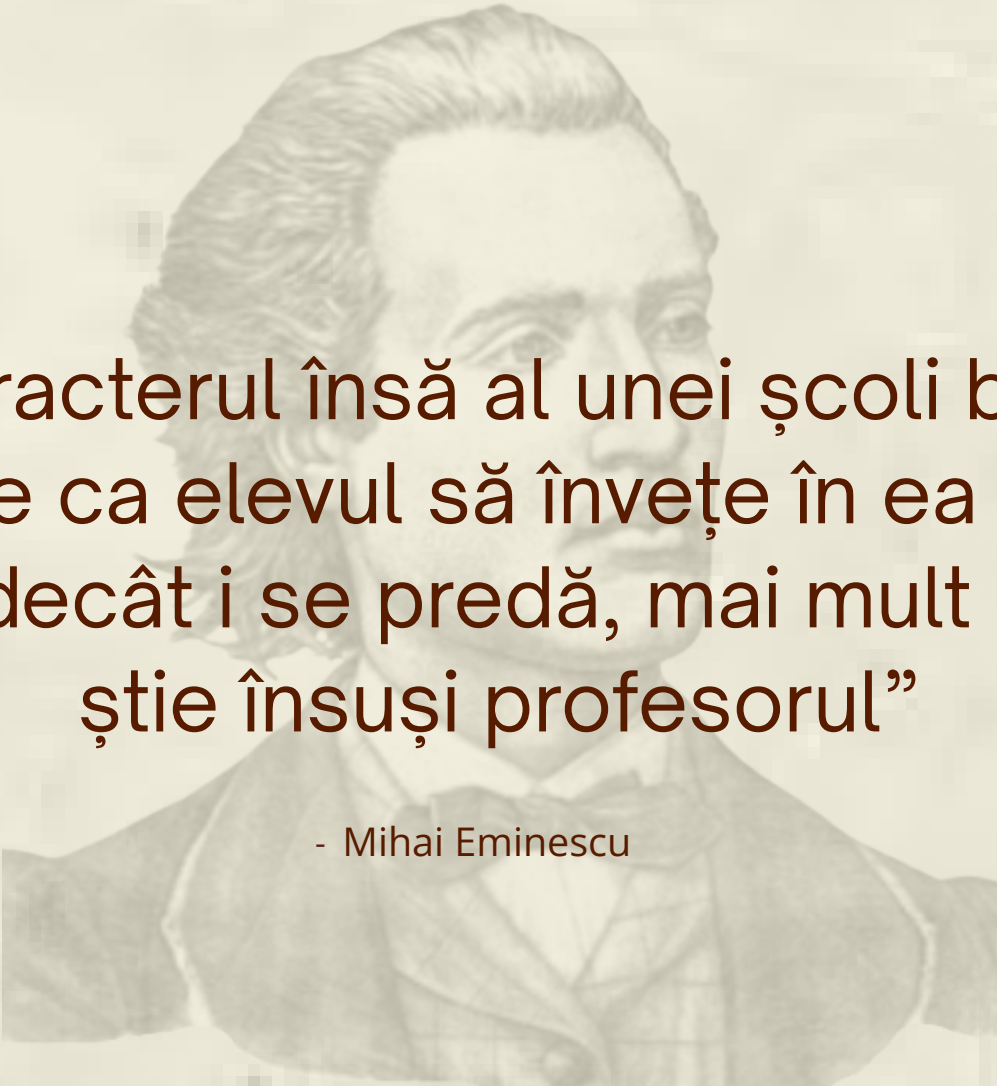
pag. 39 prof. Mariana Șologon,
„Întâlnirile cu scriitori sau
(re)descoperirea literaturii”

05

Expoziție grafică

pag. 42 Expoziție grafică: Ivan David

pag. 43 Expoziție grafică: Dumitrașcu
Ana Maria

„Caracterul însă al unei școli bune
este ca elevul să învețe în ea mai
mult decât i se predă, mai mult decât
știe însuși profesorul”

- Mihai Eminescu

O PROVOCARE FRUMOASĂ

Interviu cu doamna profesoară Alina Elena Moise,
directorul Colegiului Economic „Virgil Madgearu” Ploiești

Cum este să fii directorul Colegiului Economic „Virgil Madgearu” Ploiești?

O provocare frumoasă. A fi director este o responsabilitate uriașă, dar și o onoare. Colegiul „Virgil Madgearu” este recunoscut pentru standardele sale înalte și pentru dedicarea profesorilor săi, iar rolul de director implică nu doar coordonarea unei echipe, ci și o viziune clară pentru dezvoltarea continuă a școlii și asigurarea unui mediu în care elevii și profesorii să își atingă potențialul maxim.

Cea mai frumoasă parte în activitatea dumneavoastră ca manager și profesor?

Ca manager, cea mai frumoasă parte este să văd cum ideile, proiectele și eforturile echipei noastre prind viață și produc un impact pozitiv. Ca profesor, nimic nu este mai satisfăcător decât să știu că am reușit să îi inspir pe elevi, să le transmit cunoștințe, dar mai ales valori care îi vor ajuta în viață.

Care este cea mai grea parte a rolului de director?

Cea mai dificilă parte este găsirea unui echilibru între cerințele birocratice și nevoile reale ale elevilor și profesorilor. Uneori, sistemul impune anumite formalități care nu sunt întotdeauna compatibile cu ritmul din școală și atunci trebuie să facem tot ce putem pentru a le armoniza.

Care credeți că sunt plusurile școlii noastre și motivația elevilor de a veni aici?

Colegiul nostru oferă o pregătire temeinică în domeniul economic, numeroase oportunități de practică și proiecte europene, dar și o comunitate prietenoasă.

Care credeți că sunt aspectele care ar putea fi schimbate?

Am convingerea că întotdeauna există posibilitatea de a îmbunătăți activitatea, fie că ne referim la digitalizare, la modernizarea spațiilor sau la creșterea implicării părinților în viața școlară.

Ce ați vrea să ne spuneți despre omul Alina Moise? Care sunt pasiunile dumneavoastră.?

Trebuie să mărturisesc că activitatea de dascăl și cea de manager, pe care le desfășor în prezent, îmi ocupă cea mai mare parte a timpului, dar îmi petrec momentele libere cu familia și nu uit de pasiunea pe care o am dintotdeauna pentru citit, nu doar pentru formule și teoreme. De asemenea, îmi place mult să călătoresc și să descopăr locuri noi.

Cum v-ați ales cariera?

Am ales cariera de profesor de matematică din pasiunea pentru această știință exactă. Încă din școala generală, matematica mi s-a părut fascinantă, pentru că îmbină logica, creativitatea și oferă soluții clare la probleme complexe. Mă atrăgea ideea că, odată ce ai înțeles bazele, poți rezolva aproape orice. Pe parcurs, am realizat că a fi profesor înseamnă mai mult decât a preda o disciplină, înseamnă să inspire și să motivezi elevii, să le arăți că învățarea este un proces de dezvoltare personală, nu doar acumulare sau transfer de informații. Am simțit că pot avea un rol pozitiv în viața tinerilor, ajutându-i să își descopere propriile talente și să aibă încredere în ei. Astfel, alegerea carierei de profesor de matematică a fost una naturală și intuitivă, combinând pasiunea cu dorința de a face performanță în educație. A deveni manager a venit ca un pas firesc, deoarece am simțit că pot aduce o schimbare pozitivă și prin acest rol.

Aveți un sfat pentru absolvenții CEVM care își caută drumul?

Le-aș spune să aibă încredere în abilitățile lor, să fie perseverenți și să-și urmeze pasiunile. Să fie curioși și deschiși la oportunități, să demonstreze seriozitate, să aibă curaj, pentru că adevărata carieră se construiește în timp, cu efort și entuziasm.

Ce calități apreciați la oameni și ce defecte le tolerați cel mai puțin la oameni?

Apreciez cel mai mult sinceritatea, integritatea și ambiția. Îmi este greu să tolerez lipsa de respect și neseriozitatea.

Viziunea dumneavoastră despre viitorul școlii?

Îmi doresc ca școala să rămână un exemplu pozitiv în educația prahoveană de excelență, un loc în care elevii să își dezvolte competențele profesionale, dar și valorile personale, pregătindu-i să fie nu doar profesioniști, ci și cetățeni responsabili.

PARTENERIATUL ERASMUS+, UN PARTENERIAT DE SUCCES

Parteneriatele Erasmus+, indiferent de tipul acestora, se concretizează în proiecte care creează „punți” de legătură între parteneri (școli, companii, alte instituții cu rol direct sau cu rol de suport în activitate) din diferite țări cu scopul de a crește cooperarea internațională prin formarea profesională și dezvoltarea de produse educaționale de calitate și inovatoare. Acestea conduc implicit și la dezvoltarea organizațională, creând plus valoare și vizibilitate pe plan intern și internațional, cu efect pe termen lung.

Obiectivul principal al parteneriatelor de Erasmus+ VET este de a permite organizațiilor să îmbunătățească pregătirea profesională și dezvoltarea personală a elevilor și profesorilor, să dezvolte și să consolideze rețelele de parteneri, să dezvolte capacitatea de a opera în comun la nivel transnațional, prin stimularea internaționalizării activităților lor și prin schimburi sau elaborarea de noi practici și metode, precum și prin partajarea și confruntarea ideilor. Aceste parteneriate au scopul de a sprijini dezvoltarea, transferul și/sau punerea în aplicare a practicilor inovatoare, precum și punerea în aplicare a inițiativelor comune de promovare a cooperării, a activităților de învățare reciprocă și a schimburilor de experiență la nivel european. Rezultatele trebuie să fie reutilizabile, transferabile, actualizabile și, dacă este posibil, să aibă o puternică dimensiune transdisciplinară.

Prin Strategia UNESCO 2022 – 2029 privind transformarea TVET (Technical and Vocational Education and Training) în perioada următoare prin promovare se urmărește atât dezvoltarea de competențe pentru împuternicirea persoanelor care participă la procesul de învățare, cât și facilitarea tranziției către o societate mai digitalizată, mai verde și incluziv economic.

În „Anul european al competențelor – stimularea competitivității, a participării și a talentului”, în cadrul școlii noastre s-a implementat Proiectul 2023-1-RO01-KA121-VET-000114919, în cadrul Acreditării 2020-1-RO01-KA120-VET-095314, care a presupus realizarea a două mobilități ce au cuprins 28 de elevi și 4 profesori însoțitori.

Prima mobilitate, la care au participat 14 elevi de la clasele a X-a, Economic/Comerț, a avut loc în Catania/Italia, în perioada 20.11.2023 – 1.12.2023, prilej cu care elevii și-au îmbunătățit cunoștințele, abilitățile și atitudinile profesionale, conform Curriculumul specific și Standardelor de pregătire profesională, dar și-au dezvoltat și abilități personale, precum comunicarea în limba engleză, lucrul în echipă, stima de sine, capacitatea de a se adapta la altă cultură, de a relaționa cu partenerii economici din țara gazdă. Cea de-a doua mobilitate s-a desfășurat în Barcelos/Portugalia și a presupus formarea profesională pentru 9 elevi de la clasa a XI a, Profil Real, Specializarea Informatică, precum și pentru 5 elevi de la clasa a XI a școala profesională.

FIECARE MOBILITATE ERASMUS +, O CALE SPRE SUCCES!

Un nou an, un nou proiect, alte mobilități ce schimbă viața și perspectiva elevilor care „învață făcând”, prin stagiile de formare profesională din cadrul Proiectului Erasmus+ 2025-1-RO01-KA121-VET-000308022, parte a Acordării Erasmus + 2020-1-RO01-KA120-VET-095314.

Colegiului Economic „Virgil Madgearu”, Municipiul Ploiești a selectat, în anul școlar 2025-2026, un număr de 52 de elevi și 3 profesori, pentru participarea la mobilități Erasmus + VET, reușind să cuprindă în grupul țintă elevi de la clasa a XI-a pentru toate calificările/ specializările din școală. Concret, au fost selectați 16 elevi de la Specializarea Matematică-informatică, 13 elevi de la Domeniul Economic, 7 elevi de la Domeniul Comerț și 16 elevi de la Domeniul Turism și Alimentație (inclusiv de la școala profesională). Repartizarea locurilor pentru selecție s-a făcut în funcție de numărul de elevi de la fiecare specializare și frecvența participării acestora în grupul țintă Erasmus + VET.

Partenerul care a intermediat activitatea practică, Asociația „Cultura e Dintorni”, s-a implicat în organizarea activităților de cazare, masă, program cultural, precum și în orice alte aspectele care au fost necesare pentru reușita acestui stagiul. Putem afirma că întreg demersul a fost un succes, bazându-ne atât pe feedbackul primit de la tutorele de practică, dar și pe testimonialele primite de la elevi, la finalul activității.

În primul flux, elevii de la Specializarea Matematică-Informatică au desfășurat stagiul de formare în Martina Franca, Italia, coordonați de tutorele Luigi Chiarelli de la compania „Mg Technology Italy”. În timpul activității practice au dobândit cunoștințe și abilități despre programele C++ și Python, ultimul fiind prezentat și cu aplicațiile sale pentru robotică (activitate pe care elevii o dezvoltă la Cercul de robotică din școală). Au lucrat cu seturi de date folosind Anaconda și JupyterLab.

De asemenea, în școala noastră, se derulează și mobilități în cadrul proiectului Erasmus + RO01-KA121-SCH-000308093, care completează opțiunile oferite de Comisia Europeană, prin ANPCDEFP.

De asemenea, elevul Neagu Timothei Daniel de la clasa a XI a Informatică a obținut Premiul III la Faza Județeană, precum și același loc și la Faza Națională, unde a prezentat aplicația IT Bricks And Ball, aplicație realizată în timpul mobilității din Portugalia și îmbunătățită după întoarcerea din mobilitate și cu ajutorul profesorului de informatică de la școală.

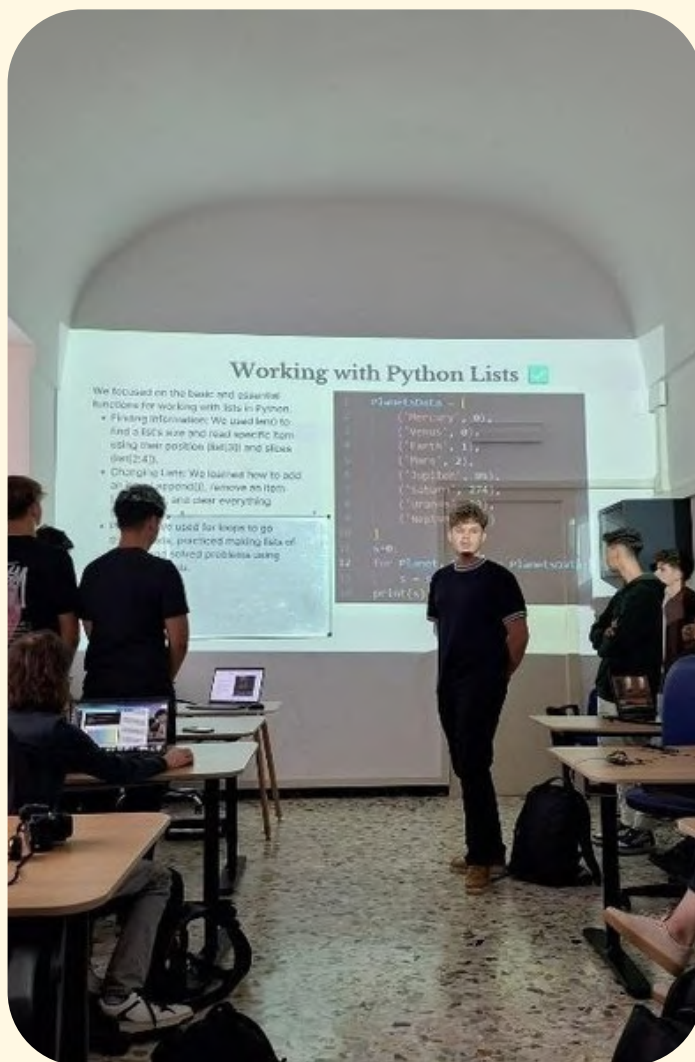

Prin urmare, putem spune că acest tip de parteneriat, Parteneriatul Erasmus+, este unul complex, implică parteneri din țări și organizații diferite și produce schimbarea în bine și efecte de succes pe termen lung. Cel puțin, pentru noi, așa este!

Calificările Bucătar și Ospătar. Au fost mobilități de succes, în urma căreia elevii au dobândit Certificatul Europass Mobility, Learning Agreement, Certificatul de participare, documente care îi vor ajuta în viitor să își demonstreze buna pregătire profesională și capacitatea de implicare în proiecte. Mai mult decât atât, experiența Erasmus+ a fost dusă la un nivel superior prin implicarea elevilor participanți în Competiția „Made for Europe”. Astfel, eleva Macoveanu Matia Claudia, de la clasa a X a S1 a diseminat Caietul de practică realizat de către profesorii de specialitate din echipa de implementare și completat de elevi în mobilitate, precum și avantajul utilizării unui astfel de instrument, activitate pentru care a obținut Mențiune la faza județeană a competiției.

David, elev în clasa a XI-a, Specializarea Informatică, participant la mobilitate, a mărturisit că în timpul activității a avut ocazia să simtă stilul de viață european, ceva ce nu a simțit în tot timpul în care a fost în România, și să fie mai interesat de valorile europene și cum pot fi aplicate în viața cotidiană. A fost impresionat de activitatea profesională, el a menționat: „am învățat ce este analiza de date, ceea ce mă va ajuta în viitor dacă voi alege o carieră legată de analiza pieței”, dar și de rigoarea cu care se realizează activitatea de reciclare în orașul Martina Franca. De asemenea, a mărturisit că această experiență a fost una foarte bună și abia așteaptă să mai poată vizita o altă țară din Uniunea Europeană. Alexandru, și el elev participant la mobilitate, a promovat și diseminat activitățile din mobilitate cu ocazia participării la proiectul educativ „Adolescenți pe mare”, organizat în cadrul Clubului de jurnalism din școală, arătând oportunitățile pe care le presupune o astfel de experiență.

Proiectul Erasmus + 2025-1-RO01-KA121-VET-000308022 continuă anul acesta cu alte două fluxuri de mobilități ce vor fi organizate în Granada, Spania, pentru elevii de la Domeniile Economic și Comerț, în perioada 9-20.02.2026 și pentru cei de la Turism și Alimentație, în perioada 16-27.03.2026. Prin urmare, Programul Erasmus+ oferă elevilor multiple posibilități de formare profesională și de dezvoltare personală, formează numeroase atitudini și schimbă perspective! Și este bine că există o astfel de oportunitate!

Prof. coordonator, Ștefania Petrescu

PROIECT ERASMUS 2021-1-RO01-KA121-VET-000006325

PROIECT FINANȚAT PRIN PROGRAMUL ERASMUS +

ACREDITARE 2020-1-RO01-KA120-VET-095314

DOMENIUL - FORMARE PROFESIONALĂ (VET)

Prof. Ana Maria Nicorescu
Prof. Cristina Ionescu
Prof. Simona Petrache

EXEMPLE DE BUNĂ PRACTICĂ

I. Grupul țintă

În perioada 4-8 iulie 2022, în Montijo, Portugalia șase profesori titulari de specialitate, din aria Tehnologii, de la Colegiul Economic „Virgil Madgearu”, Ploiești, au participat la activitatea de Job Shadowing, în cadrul Proiectului Erasmus 2021-1-RO01-KA121-VET-000006325, proiect finanțat prin Programul ERASMUS + Acreditare 2020-1-RO01-KA120-VET-095314 Domeniul – Formare profesională (VET).

Grupul țintă: Prof. Simona Petrache, Prof. Ana Maria Nicorescu, Prof. Cristina Ionescu, Prof. Brîndușa Vasile, Prof. Nicoleta Mareș, Prof. Mircea Marinescu.

Perioada de mobilitate a reprezentat o acumulare extraordinară de experiențe menite să contribuie la îmbunătățirea abilităților de transfer a metodelor, tehnicilor, exemplelor de bune practici și de adaptare a acestora la procesul instructiv-educativ din școala noastră în scopul optimizării rezultatelor școlare ale elevilor.

II. Obiectivul proiectului

Formarea personalului didactic în timpul unei perioade de observare directă la locul de muncă, („job shadowing”) într-o școală parteneră, asigură dezvoltarea profesională a cadrelor didactice, fiecare proiect generând oportunități de învățare pentru cei implicați:

- învățarea sau aprofundarea unor limbi străine (creșterea competențelor lingvistice);
- conștientizarea importanței și înțelegerea unor culturi și țări noi, dezvoltând astfel sentimentul de apartenență la valorile europene și implicarea activă în comunitate;
- crearea de legături între educația formală, învățarea nonformală și formarea profesională.

III. Organizația de primire- Escola Professional do Montijo

Partenerul de primire în Proiect este instituția „Escola Professional do Montijo”- „Associação para a Formação Profissional e Desenvolvimento do Montijo” (EPM-AFPDM) din Montijo, Portugalia. Aceasta este o școală VET privată, autorizată de Ministerul Educației din Portugalia și patronată de AFPDM - o asociație profesională VET, înființată prin parteneriat public privat între Primăria din Montijo și firme din regiune, având drept scop inițial formarea resursei umane din regiunea Montijo.

EPM, Escola Professional do Montijo, este situat în orașul Montijo și a fost creat în octombrie 1991, după semnarea Contractului - Program între Municipality din Montijo, care a devenit entitatea promotoare, și Ministerul Educației. Și-a început activitatea didactică în anul 1993, predând cursurile de Tehnician Industria Cărnii și Tehnician Design Industrial. Entitatea promotoare a luat inițiativa creării Asociației pentru Formare și Dezvoltare Profesională a Montijo – AFPDM.

- este dedicată calificării resurselor umane din zona Montijo și intervenției în educație, în formarea profesională și în dinamici socio-economice pe diferite domenii;
- oferă servicii de consiliere pentru angajați și șomeri, servicii pentru instituții publice și private, acordând o atenție deosebită categoriilor defavorizate;
- colaborează cu promotori europeni de mobilități internaționale în domeniul VET și desfășoară programe de formare atât ca organizație de primire pentru elevi și Staff, cât și ca organizație de trimitere în străinătate a formabililor proprii, pentru plasamente de muncă.

În prezent, beneficiază de sprijin local și regional puternic, menține o relație privilegiată din punct de vedere al accesibilității efectuării activităților practice în Municipiul Montijo și regiunile învecinate. Este de remarcat faptul că constituirea entității reflectă, prin asociații săi, interesele economice și sociale ale acestei regiuni.

IV. Agenți economici parteneri, activități de instruire practică observate

Activitățile derulate au fost variate, cu multe elemente de noutate și au venit în întâmpinarea așteptărilor proprii cu privire la această mobilitate: să se reevalueze și regândească strategiile de abordare a actului educațional din perspectiva formării la elevi a unor competențe, deprinderi și abilități specifice stagiilor de pregătire practică.

Misiunea școlii este aceea de a deschide orizonturile profesionale cât și personale ale tinerilor prin participarea activă în demersul educațional, astfel încât să asigure integrarea pe piața muncii. Valorile pe care doresc să le dezvolte în rândul elevilor sunt complexe și se dorește dezvoltarea competențelor profesionale cu ajutorul dinamismului, inovației și creativității. Stagiul de pregătire practică a elevilor reprezintă ramura cea mai importantă în procesul instructiv-educativ, existând un dialog continuu și permanent cu mediul de afaceri local și nu în ultimul rând cu piața muncii. De-a lungul timpului a construit relații de lungă durată cu zeci de agenți economici, implicându-se activ în formarea competențelor practice ale elevilor. Partenerii economici trimit periodic reprezentanți în școală pentru a discuta activ cu elevii, pentru a menține un dialog permanent între componenta teoretică și cea practică a formării profesionale a elevilor.

1. Restaurantul „Escola Professional do Montijo”

Restaurantul reprezintă un loc de formare propriu, prin care se oferă pregătirea elevilor care nu participă la activități la alți agenți economici.

Aceștia au șansa de a intra în bucătărie, de a învăța arta culinară și de a observa modul de lucru, munca efectuată de către reprezentanții unității.

Aici se pot forma profesional, colaborând cu șeful bucătar pentru a-și dezvolta abilitățile în domeniul de activitate, pentru a simți presiunea timpului, plăcerea gătitului, arta servitului, responsabilizarea și, nu în ultimul rând, culegerea succesului.

La terminarea liceului sau a stagiilor de pregătire practică, unii dintre cei care au efectuat instruirea practică aici au avut plăcerea și șansa de a-și asigura viitorul, devenind angajați cu drepturi depline și au posibilitatea de a forma la rândul lor viitori tineri care vin dornici de asimilare, de cunoaștere și de dezvoltare!

2. Sirius Park

Sirius Park reprezintă un alt agent economic care încearcă să fie mentor pentru viitori absolvenți ai școlii profesionale din Montijo și pentru cei care doresc să efectueze stagii de practică și colaborare cu ei.

Aici, obiectivul principal îl reprezintă dobândirea abilităților organizatorice și antreprenoriale. Elevii sunt răspunzători direct pentru fiecare activitate pe care o au în sarcină după ce au fost instruiți în prealabil de către tutorele de practică. Ei răspund de câte un sector sau o activitate timp de o săptămână sau pe toată perioada efectuării stagiului de pregătire practică fiind lăsați liberi să își pună amprenta personală asupra modului de desfășurare al fiecărei sarcini în parte.

Practicanții beneficiază de serviciile complexului în mod gratuit, inclusiv în afara timpului de lucru, și de posibilitatea angajării part-time, ori de câte ori au nevoie cei din complex.

3. Montado Hotel & Golf Resort

Cu o puternică integrare în peisajul natural, dar foarte aproape de cel urban, oferind o oază de relaxare la doar 15 km de Setubal și 55 de Lisabona, Montado Hotel & Golf Resort îmbina rigoarea unui club de golf cu relaxarea, în fața unei întinderi de apă într-un peisaj natural, controlat prin îngrijire zilnică. Aici, elevii sau absolvenții școlii ajută la servirea micului dejun, la acompanierea clienților către terenurile de golf, la servicii în cadrul barului sau la activități din recepția hotelului.

De la bun început, elevii sunt instruiți de către un tutore de practică, în prezența profesorului coordonator, și distribuiți pe câte un compartiment în acord cu personalitatea fiecăruia. Ideea centrală o reprezintă plăcerea de a descoperi și învăța prin muncă și joacă. Elementul central, elevul, are oportunitatea de a petrece timp suplimentar atunci când dorește și când este motivat de plăcerea luării deciziilor și de culegerea aprecierilor. Avantajul oferit de acest agent economic este că, la sfârșitul stagiului, elevii practicanți pot deveni salariați cu drepturi depline!

4. Herdade do Moinho Nov

Herdade do Moinho Novo, pune la dispoziția elevilor un complex cu toate serviciile incluse: recepție, servire, agrement, antreprenariat. Aici, practicantul observă și învață doar în prezența tutorelui de practică. Sunt împărțiți pe departamente, în funcție de specializare, iar timpul de lucru este stabilit de către agentul economic, de la zi la zi.

5. Hotel Sado Setubal

În urma vizitei de studiu la Sado Hotel, am analizat activitățile zilnice desfășurate de elevii practicanți, în care fiecare este ghidat de către tutorele de practică într-o sarcină bine definită, astfel încât fiecare dobândește competențe profesionale necesare pentru angajarea în viitor. Elevii sunt chemați pe intervale diferite și răspund de activitatea desemnată. Ei sunt solicitați doar în perioadele de plin sezon, perioadă dinainte stabilită. Programul de lucru este flexibil în cea mai mare parte a timpului. Scopul principal al colaborării îl reprezintă satisfacerea în egală măsură atât a cerințelor agentului economic, cât și a cerințelor de formare a unității de învățământ.

6. Cenforma

CENFORMA - Centrul de Formare a Profesorilor din Montijo și Alcochete asigură comunității educaționale formarea continuă a cadrelor didactice și neprofesionale din aria geografică, din sfera sa - municipiile Montijo și Alcochete - precum și promovarea, stimularea și diseminarea inițiativelor didactice și pedagogice, precum și promovarea și încurajarea bunei interacțiuni și a muncii colaborative între instituțiile care intervin în sectorul educațional la nivel local, național sau internațional.

V. Beneficii profesionale și personale dobândite

Pe parcursul derulării acestui proiectul am avut reala oportunitate de a realiza cu succes un schimb productiv de bune practici alături de cadrele didactice a instituției de învățământ Escola Profissional do Montijo privind formarea profesională a elevilor, viitori angajați.

Familiarizarea cu mediul de învățare și metodele partenerilor au creat premisele creșterii eficienței activității profesionale și a dezvoltării unor relații interpersonale bazate pe comunicare și respect profesional. Acestea sunt deziderate ce completează programul de formare profesională și personală, atât în cadru formal, cât și nonformal, noi modalități de dezvoltare profesională, prin colaborarea cu alte cadre didactice din Europa.

VI. Impactul vizitei

Impactul vizitei este concretizat în mai multe aspecte: înțelegerea funcționării sistemului de învățământ norvegian, a colaborării strânse între comunitatea locală și școală în vederea integrării elevilor pe piața muncii, în societate, astfel încât să se promoveze la nivelul școlii o atitudine constructivă, benefică elevilor, axată pe abilitățile, aptitudinile și nevoile reale ale tinerilor, conștientizarea integrării copiilor cu nevoi speciale alături de ceilalți elevi, prin asigurarea unor condiții egale pentru a se putea dezvolta normal, responsabilizarea lor în pregătirea profesională, astfel încât să devină cetățeni activi ai societății, observarea existenței triunghiul de succes pentru integrarea tinerilor pe piața muncii format din cei trei piloni: școală, agent economic și instituțiile statului, într-un efort unitar de pregătire, susținere și plasare pe piața muncii. Se analizează fiecare aspect în parte pentru a vedea în ce măsură elementele de noutate pot fi aplicate în procesul educațional românesc prin implicarea partenerilor, prin adaptarea și implementarea acestora la nivelul Colegiului nostru.

TINERI PENTRU ORAȘE VERZI: ATELIER DE SOLUȚII CLIMATICE LA UNIVERSITATEA DE PETROL SI GAZE PLOIEȘTI

Într-o perioadă în care schimbările climatice și problemele urbane devin din ce în ce mai vizibile, implicarea tinerilor în viața comunității nu mai este doar o opțiune, ci o necesitate. Orașele au nevoie de idei noi, de perspective diferite și de oameni dispuși să se implice activ în schimbare.

Pe 28 februarie 2026, Universitatea „Petrol-Gaze” din Ploiești a găzduit activitatea „Tineri pentru orașe verzi: Atelier de soluții climatice urbane”. Evenimentul a fost realizat de WWF România, cu sprijinul Asociației Green Youth, al Consiliului Județean al Elevilor Prahova și al Universității „Petrol-Gaze” din Ploiești, în cadrul proiectului LIFE ASAP, co-finanțat de Uniunea Europeană. Scopul atelierului a fost de a aduce împreună tinerii și reprezentanții comunității pentru a identifica soluții reale la problemele orașului, pornind de la nevoile și interesele locale.

La activitate au participat numeroși elevi, într-o sală mare, care a găzduit un public divers și implicat. Un aspect interesant a fost faptul că prezentatorii au fost, la rândul lor, tineri, în jurul vârstei de 20 de ani, ceea ce a făcut ca discuțiile să fie mai apropiate de realitatea și preocupările participanților. Deși atmosfera a fost una formală, aceasta nu a împiedicat exprimarea liberă a ideilor.

GREEN YOUTH

Atelierul a început cu o activitate de cunoaştere, în care participanţii au fost invitaţi să descrie oraşul Ploieşti printr-un singur cuvânt. Rezultatele au fost surprinzătoare prin asemănarea lor: oraşul a fost caracterizat frecvent drept „trist”, „plictisitor”, „nesigur” sau „deprimant”. Această percepţie comună a evidenţiat faptul că, indiferent de experienţele individuale, există o imagine generală a oraşului care merită analizată şi îmbunătăţită.

Un moment deosebit de apreciat de participanţi a fost activitatea cu sticky notes, care a reuşit să transforme ideile fiecăruia într-o imagine clară a modului în care este perceput oraşul. Fiecare participant a primit două bileţele colorate: unul roz, destinat lucrurilor pozitive din Ploieşti, şi unul galben, pentru aspectele care ar putea fi îmbunătăţite.

Pe sticky notesurile galbene au fost notate, în mare parte, problemele cu care oraşul se confruntă. Printre cele mai frecvente s-au numărat calitatea scăzută a aerului şi nivelul ridicat de poluare, dar şi dificultăţile legate de transportul în comun, precum întârzierile, numărul redus de mijloace de transport sau aglomeraţia. Aceste idei au evidenţiat preocupările reale ale tinerilor şi modul în care aceştia percep mediul urban în care trăiesc.

În acelaşi timp, sticky notesurile roz au adus în prim-plan şi aspectele pozitive ale oraşului. Participanţii au menţionat oportunităţile de voluntariat, spaţiile comerciale precum mallurile, dar şi anumite posibilităţi de petrecere a timpului liber. Aceste răspunsuri au arătat că, în ciuda problemelor existente, Ploieştiul oferă şi elemente care contribuie la viaţa socială şi la dezvoltarea tinerilor.

Discuțiile care au urmat au abordat o serie de probleme reale ale orașului. Transportul public a fost unul dintre subiectele centrale, participanții semnalând întârzierile frecvente ale autobuzelor, numărul redus al acestora și aglomerația din mijloacele de transport. În același timp, s-a remarcat și un aspect pozitiv, respectiv introducerea unor mijloace de transport electrice, precum autobuzul 35B sau troleibuzele 202 și 44, considerate un pas important în direcția unui oraș mai ecologic.

De asemenea, s-a discutat despre poluare, una dintre problemele majore ale Ploieștiului, dar și despre lipsa unui sentiment de siguranță în anumite zone ale orașului, aspect care îi descurajează pe tineri să iasă și să se bucure de spațiul urban. În paralel, participanții au adus în discuție și oportunitățile de voluntariat, precum și nevoia de mai multe activități și spații dedicate tinerilor, care să contribuie la dezvoltarea unei vieți sociale active.

Una dintre cele mai dinamice părți ale atelierului a fost jocul de rol, în care participanții au intrat în pielea unor personaje precum primar, avocat, activist de mediu sau cetățean nemulțumit. Fiecare rol a venit cu propriile interese și perspective, iar provocarea a fost găsirea unei soluții comune care să mulțumească toate părțile implicate. Această activitate a evidențiat complexitatea procesului decizional și dificultatea de a echilibra nevoile diferitelor categorii sociale, demonstrând cât de importantă este colaborarea.

Pe parcursul atelierului, participanții au realizat că, deși orașul are numeroase probleme, există și dorința de schimbare. Ideile generate au arătat că tinerii nu sunt doar critici, ci și dornici să contribuie activ la dezvoltarea comunității.

În concluzie, atelierul „Tineri pentru orașe verzi” a demonstrat că implicarea tinerilor poate reprezenta un pas important în direcția transformării orașelor. Prin dialog, colaborare și inițiativă, problemele pot fi nu doar identificate, ci și abordate cu soluții concrete. Ploieștiul poate deveni un oraș mai prietenos și mai verde, iar acest lucru depinde, în mare măsură, de implicarea celor care îl trăiesc zi de zi.

UN CEAI ALĂTURI DE ADINA POPESCU

ADINA POPESCU s-a născut la 10 septembrie 1978, în București. A absolvit Regie de Film, însă de la 18 ani a lucrat ca jurnalist cultural. Prima ei carte pentru copii – „Doar un zbor în jurul lumii”, a apărut în 1999, la Editura Compania. Interesată de literatura pentru copii a mai publicat „Miriapodul hoinar și alte povești”, „Mari povești românești pe înțelesul celor mici” (Editura CDPres). A conceput și scris un „Manual de Șpagă”, în cadrul campaniei „Nu da șpagă!” (2001). În 2015, a apărut „Povestiri de pe Calea Moșilor”, o carte inițial destinată adulților, dar în care s-au răgăsit și copiii care și-au propus să călătorească cu mașina timpului în anii '80, în perioada regimului comunist. Trilogia fantastică „O istorie secretă a Țării Vampirilor”, destinată atât copiilor cât și adulților, din care au apărut primele două volume, a câștigat concursul național Trofeul „Arthur”. Adina Popescu a mai publicat, de data aceasta pentru publicul adult, volumul de proză scurtă „În așteptare” (Editura Herg Benet, 2018) și „De ce nu-s românii ca nemții?” (Editura Paralela 45, 2019), un volum epistolar în colaborare cu scriitorul de origine germană Jan Cornelius, carte care a fost tradusă și publicată în limba germană („Bukarest-Berlin, ohne Rückkehr?”/ Weisar Verlag, 2021.). A scris scenarii pentru câteva cărți de bandă desenate la care a colaborat cu artistul Alexandru Ciubotariu. Este o autoare prezentă cu texte originale în manualele școlare de limba și literatura română și recomandată în bibliografiile școlare.

În prezent, Adina Popescu este redactor și editorialist la revista „Dilema”, coordonează o revistă pentru copii – „Ordinul povestitorilor”, predă cursuri de scriere creativă, organizează ateliere de storytelling și face filme documentare. Ultima carte publicată, „Vine vacanța cu trenul din Franța”, Editura Youngart, 2022, este o radiografie a vacanțelor de familie din România socialistă a anilor '80.

Adina Popescu, regizoare, reporter, jurnalistă și scriitoare româncă a încântat prin prezența sa, cu ocazia sărbătorilor de Crăciun, elevii și profesorii prezenți la Colegiul Economic „Virgil Madgearu” Municipiul Ploiești.

Autoare activă și pasionată de literatura pentru copii, ea a câștigat marele premiu al concursului de creație literară „Trofeul Arthur” în 2013 cu volumul de cărți „O istorie secretă a Țării vampirilor”, iar de-a lungul timpului a oferit cititorilor cărți precum: „Vine vacanța cu trenul din Franța”, „Povești pe Calea Moșilor”, dar și reviste de benzi desenate.

Pe data de 11 decembrie 2025, am avut onoarea să o primim, cu mari emoții, în Colegiul nostru. Cu ajutorul elevilor specializați în domeniul gastronomic, am pregătit prăjituri, fursecuri și ceai, iar pentru o atmosferă de sărbătoare am decorat sala în spiritul Crăciunului.

După ce am avut ocazia să ne familiarizăm cu aspecte din activitatea Adinei Popescu, am avut parte de discuții interactive despre perioada comunistă, iar cel mai important moment a fost când scriitoarea ne-a întrebat : „Ce înseamnă pentru voi libertatea?”.

Pentru mine a reprezentat momentul în care am conștientizat cât de liberă sunt și cât de mult ar trebui să prețuiesc libertatea, care cu o perioadă în urmă reprezenta doar o dorință în sufletele oamenilor.

O activitate cu o atmosferă liniștitoare, plină de sentimente de recunoștință, dar și despre observarea diferențelor dintre perioada comunistă din România - care pare o lume străină - și perioada de democrație. Aceasta este perspectiva mea asupra activității, iar unul dintre colegii mei din echipa de jurnalism mi-a mărturisit: „A fost un eveniment interesant alături de Adina Popescu. A vorbit captivant despre cărțile sale și despre viața cotidiană în perioada comunistă. Cel mai mult mi-a rămas în minte relatarea despre cum oamenii ascundeau cărțile interzise, despre Occident, pentru a le feri de perchezițiile miliției. A fost o combinație de emoții: amuzantă și, în același timp, profundă. M-a motivat să citesc mai mult.”

La finalul zilei, după servirea ceaiului împreună cu fursecuri și prăjituri, am rămas cu o amintire plăcută despre personalitatea Adinei Popescu și cu o stare bună datorită energiei pozitive aduse de aceasta la Colegiul nostru. De asemenea, am rămas cu o lecție minunată, cât de frumoasă este libertatea de care am parte în acest lumea de astăzi, într-un regim democratic.

ERASMUS SCH 2026

În perioada 22-29 martie 2026, 10 elevi de clasele a X-a, de la Colegiul Economic „Virgil Madgearu” Ploiești, împreună cu Prof. Dragomir Iulia și Prof. Cristescu Corina, au participat la o mobilitate Erasmus+ School Education, în Italia, Calabria, Vibo Valentia. Această mobilitate a reprezentat un echilibru perfect între rigoarea academică și explorarea culturii din sudul Italiei, oferindu-le participanților o perspectivă nouă asupra colaborării europene. Experiența a început duminică, odată cu sosirea la Aeroportul Internațional Lamezia, fiind urmată de o săptămână intensă de activități desfășurate la liceul gazdă și în împrejurimile acestuia.

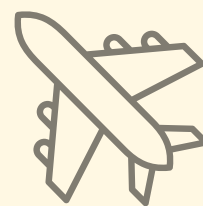
Programul zilnic al elevilor a fost structurat astfel încât să prioritizeze integrarea în mediul școlar local. În fiecare dimineață, aceștia s-au deplasat la Liceo Statale „Vito Capialbi”, unde au participat la cursuri de limba engleză, alături de elevii italieni. Aceste ore de curs nu au fost doar un prilej de perfecționare lingvistică, ci și o oportunitate de a interacționa direct cu o altă cultură organizațională. După vizitarea facilităților școlii, elevii au fost implicați în activități de orientare academică și profesională. O etapă importantă a constituit-o vizita la Universitatea din Cosenza, unde grupul a beneficiat de consiliere în carieră și a explorat oferta educațională a Departamentului de Limbi Străine. Tot în prima parte a zilei, programul a cuprins sesiuni de job shadowing și ateliere dedicate realității virtuale, elemente esențiale pentru înțelegerea pieței muncii în context european.

După finalizarea programului didactic de dimineață, activitățile s-au mutat în afara sălii de clasă, transformând regiunea Calabria într-un laborator de istorie și cultură în aer liber. Elevii au avut ocazia să viziteze Muzeul Național de Arheologie din Reggio Calabria, unde au admirat faimoasele statui de bronz de la Riace, și să exploreze o expoziție dedicată legendarului designer Gianni Versace. Partea a doua a zilelor a continuat cu descoperirea unor peisaje naturale impresionante, de la malul mării din Scilla și Castello Ruffo, până la vechiul oraș Pizzo, unde vizita la biserica Piedigrotta a fost completată de degustarea celebrului desert local, Tartufo di Pizzo.

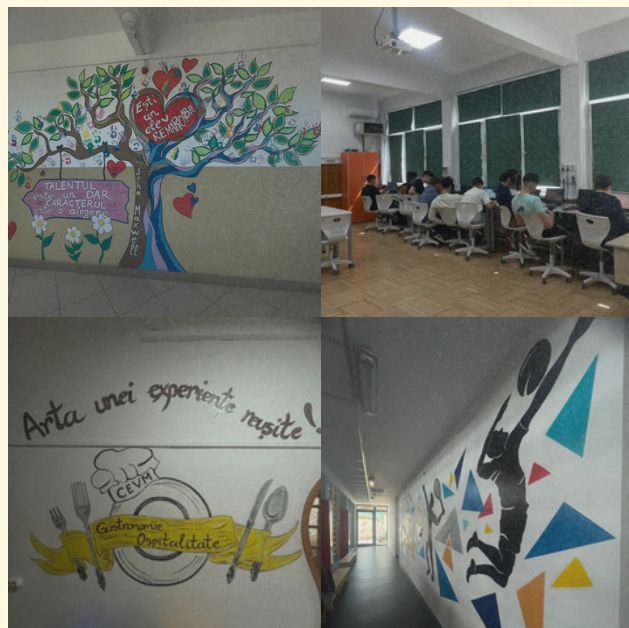
Finalul săptămânii a fost marcat de ceremonia de închidere de vineri, când, după ultimele activități de job shadowing, elevii și-au primit certificatele oficiale în cadrul unui eveniment festiv. Ultima parte a mobilității a fost dedicată explorării biodiversității mediteraneene la Capo Vaticano și a centrului istoric din Tropea, unde elevii au putut observa direct tradițiile gastronomice ale zonei, trecând prin localitatea Spilinga. Această experiență Erasmus+ s-a dovedit a fi mult mai mult decât o simplă vizită de studiu, fiind o lecție de adaptabilitate și o punte de legătură între tinerii europeni, care s-au întors acasă cu o viziune mai bogată asupra lumii.

Colegiul Economic „Virgil Madgearu” din Ploiești (CEVM) trece printr-o perioadă plină de schimbări frumoase. Școala noastră a început să capete o nouă înfățișare, combinând utilul cu o atmosferă prietenoasă, pentru a ne oferi un spațiu mai primitiv în care să învățăm și să ne dezvoltăm. Nu este vorba doar despre reparații, ci despre crearea unui mediu modern, adaptat nevoilor de astăzi ale elevilor.

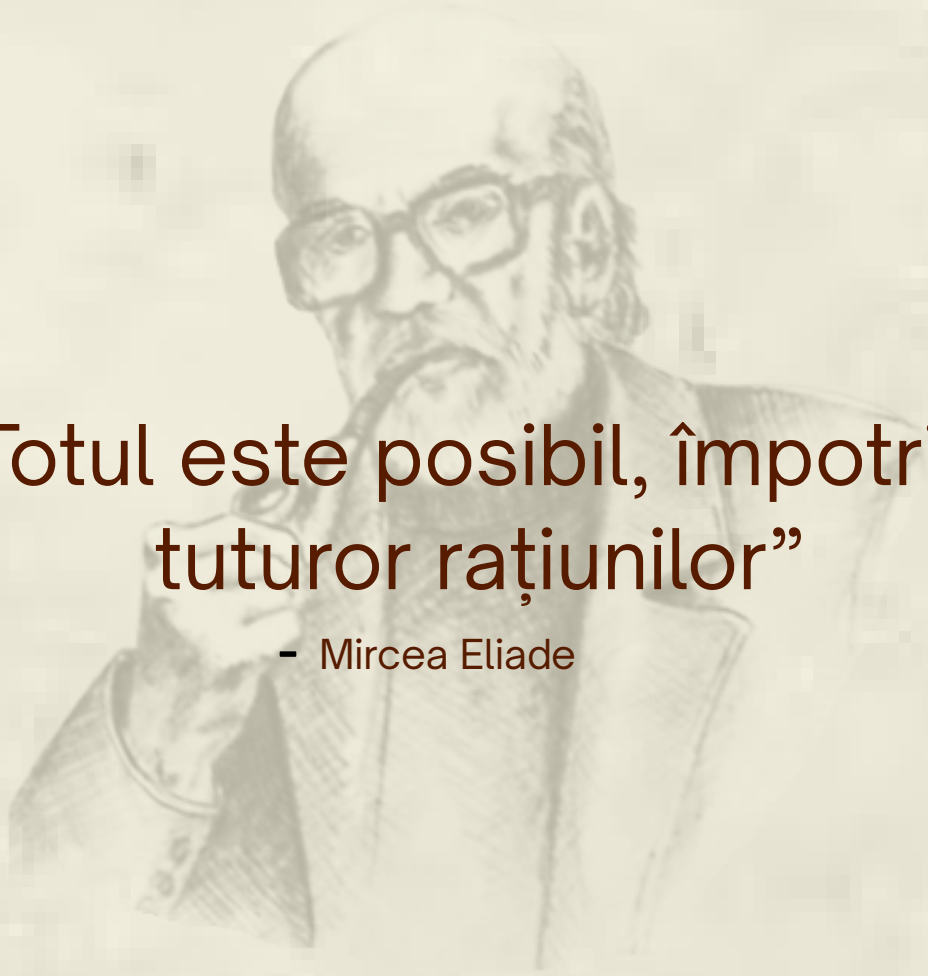
Unul dintre locurile care s-au schimbat vizibil este cabinetul de informatică. Aici s-a dorit crearea unui spațiu aerisit și luminos, mult mai potrivit pentru orele în care lucrăm la calculator. Parchetul din lemn a fost recondiționat cu grijă, arătând acum impecabil și oferind sălii un aer cald și curat. De asemenea, vechile bănci au fost înlocuite cu mese albe, spațioase, iar scaunele clasice au lăsat locul unora rotative și ergonomice, care ne ajută să avem o postură corectă și confortabilă. Împreună cu jaluzelele care reglează lumina naturală, sala este acum un loc foarte bine organizat și pregătit pentru o abordare interactivă a orelor.

Pe lângă modernizarea claselor, o altă noutate care atrage imediat atenția o reprezintă desenele motivaționale. Pereții școlii au prins culoare, fiecare lucrare având un rol clar: să reprezinte specificul spațiului și să aducă o doză zilnică de motivație.

În sala de sport, de exemplu, desenele au fost alese pentru a transmite energie și dinamism. Ilustrațiile cu atleți în plină mișcare ne amintesc de importanța spiritului de echipă și ne încurajează vizual să fim activi și să ne depășim limitele la fiecare oră de educație fizică.

Specificul liceului nostru este pus în valoare foarte frumos în zona dedicată tehnicii servirii. Un desen plin de creativitate ne întâmpină cu mesajul „Arta unei experiențe reușite!”. Sigla CEVM tronează pe o tocă de bucătar, fiind încadrată elegant de tacâmuri și de textul „Gastronomie & Ospitalitate”. Este o modalitate excelentă de a ne aminti de standardele profesiei pentru care ne pregătim. Totodată, așezarea coșurilor de colectare selectivă chiar sub acest desen ne arată că atenția pentru detalii merge mână în mână cu respectul pentru mediul înconjurător.

„Totul este posibil, împotriva
tuturor rațiunilor”

- Mircea Eliade

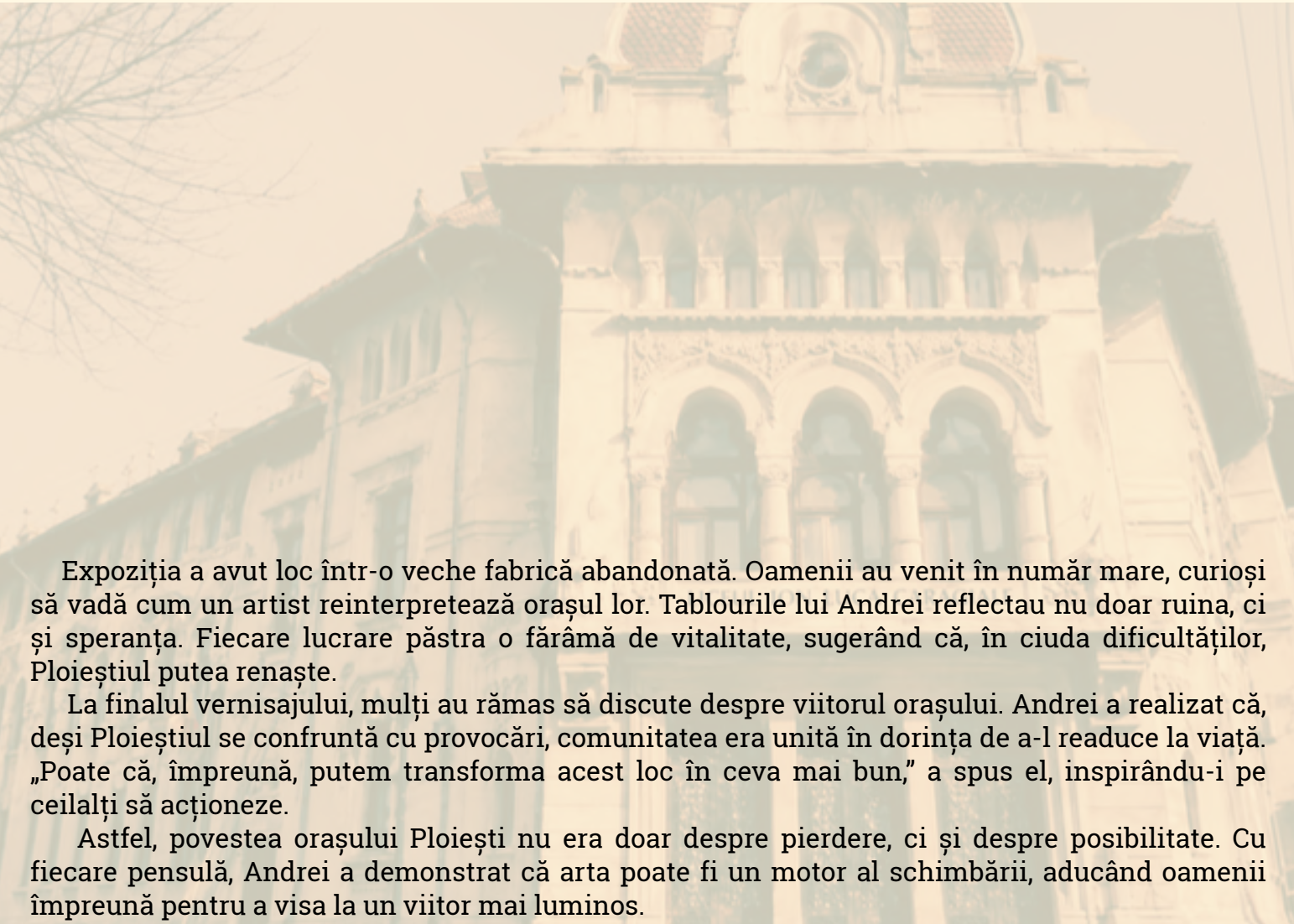
Renașterea Ploieștiului

Într-un colț uitat al României, orașul Ploiești se zbătea între trecutul său glorios și prezentul cenușiu. Odată, un important centru al industriei petroliere, acum străzile sale erau măcinate de timp și nepăsare.

Într-o dimineață mohorâtă, Andrei, un tânăr artist, se plimba prin centrul orașului, căutând inspirație pentru o nouă lucrare. Clădirile vechi, cu fațadele deteriorate, păreau să-i șoptească povești uitate. „Unde sunt acele vremuri în care Ploieștiul strălucea?” se gândea el, observând cum unele magazine își închideau ușile, lăsând în urmă doar amintiri.

Pe Bulevardul Republicii, Andrei a întâlnit un grup de oameni care discutau despre soarta orașului. Un bătrân cu părul alb și privirea încruntată vorbea despre cum, în tinerețea lui, Ploieștiul era un centru vibrant, plin de viață și cultură. „Acum, tinerii pleacă în căutarea unui viitor mai bun, iar noi rămânem să ne amintim de ce a fost cândva,” spunea el cu tristețe.

Inspirația l-a lovit pe Andrei ca un fulger. A decis să organizeze o expoziție de artă care să ilustreze atât frumusețea, cât și degradarea orașului. A început să creeze tablouri cu peisaje urbane, surprinzând contrastul dintre clădirile istorice și haosul modern.

Expoziția a avut loc într-o veche fabrică abandonată. Oamenii au venit în număr mare, curioși să vadă cum un artist reinterpretează orașul lor. Tablourile lui Andrei reflectau nu doar ruina, ci și speranța. Fiecare lucrare păstra o fărâmbă de vitalitate, sugerând că, în ciuda dificultăților, Ploieștiul putea renaște.

La finalul vernisajului, mulți au rămas să discute despre viitorul orașului. Andrei a realizat că, deși Ploieștiul se confruntă cu provocări, comunitatea era unită în dorința de a-l readuce la viață. „Poate că, împreună, putem transforma acest loc în ceva mai bun,” a spus el, inspirându-i pe ceilalți să acționeze.

Astfel, povestea orașului Ploiești nu era doar despre pierdere, ci și despre posibilitate. Cu fiecare pensulă, Andrei a demonstrat că arta poate fi un motor al schimbării, aducând oamenii împreună pentru a visa la un viitor mai luminos.

În imagine este clădirea Colegiul Național „Ion Luca Caragiale” din Ploiești, aceasta a găzduit inițial Școala Comercială. Foto: Radu Brotea, clasa a XI-a E4, Cercul de jurnalism - CEVM

Text: Stoica Andrei, clasa a X-a S8, Cercul de artă dramatică și scriere creativă — CEVM

Călătoria

Carmen cunoștea bine senzația de după fiecare zi lungă, când singurul gând care te bântuie e imaginea căminului tău, patul moale sau masa caldă care te așteaptă. Știa cum e să îți târâi picioarele spre casă de parcă timpul se dă înapoi, încetinește, dorindu-și ca drumul său să fie mai lung.

Ostenită și golită de puteri, ajunge și învârte cheia în broască aruncându-și sandalele. Aprinde becul de la hotă și își toarnă o cană din ceaiul rece pe care nu l-a mai băut de dimineată, în grabă. Se duce în baia rece și pornește apa. În timp ce așteaptă ca încăperea să se umple de abur și cada cu apă, se uita la figura din oglinda. Oboseala o prindea din urmă, cearcănele îi împânzeau ochii și își simțea corpul mișcându-se în reluare. Intră în cadă și lasă apa fierbinte să îi înlăture gândurile odată cu aburul ce plutea în jur. Își lasă capul greu pe spate și fără să-și dea seama, adormi.

O bătaie în ușă o trezi brusc și sări ca arsă. Se grăbi spre ușă, luând capotul și descuie ușa. Un domn înalt, tânăr, stătea în pragul său nemișcat de înfățișarea ei șifonată. El era îmbrăcat elegant, parcă nu din timpurile astea, cu vestă și cămașă, pălărie și palton. Purta un ceas pe care îl recunoștea de la tatăl ei, de până să îl piardă, atât pe el cât și ceasul. Avea părul negru, mustață și ochii verzi, ochii ăia atât de cunoscuți, dar atât de demult pierduți.

- Ați întârziat, domnișoară, spuse străinul întinzându-i un plic și dând din cap în semn de salut, zâmbindu-i scurt, apoi îndepărtându-se.

Buimacă, fata se așeză la masa din bucătărie deschizând scrisoarea pe care era însemnată doar o adresa din București. Fără să își cântărească chibzuit deciziile se duse în cameră și așeză scrisoarea pe noptieră, punându-se la culcare, de dimineată avea un tren de prins.

Când soarele își făcea drumul liniștit dinspre est, Carmen aștepta imbarcarea, îmbrăcată într-o rochie lungă neagră și paltonul său. Locomotiva o luase din loc, iar tânăra se uita gânditoare pe fereastră, peste câmpiile cu flori. Nu se gândea la nesăbuinta sa de a fugii în necunoscut, ci la copilul de pe scaunele vecine care plângea și la bunica sa ce încerca să îi oblojească durerea nepotului său. Era ca și cum începutul și sfârșitul s-ar fi întâlnit.

Medita la acest gând analizând cum cel mic plânge de nevoile sale fără a cunoaște cu adevărat ce este suferința, iar bătrâna este răbdătoare și îl consolează, deși amarurile ei nu i-au fost mângâiate suficient de-a lungul vieții.

Când conductorul anunță ultima stație fata și-a simțit pentru prima oară pieptul greu. Ieși din gară și dădu să sune la un taxi, dar toate numerele erau invalide, nici autobuzele nu circulau așa de des și care se găseau erau vechi și obosite, așa că se gândise să o ia pe jos puțin, măcar până găsea un taxi. În drumul său îi se făcu foame, așa că intră în primul restaurant pe care l-a văzut. Se așeză la masă și admiră interiorul decorat de mobilă din lemn și senzația plăcută pe care i-o oferea localul. Își comandase de mâncare și o cană de cafea, neagră, fără lapte, doar cu zahăr.

Când termină, se gândi să meargă la bar pentru a ruga pe cineva să îi comande un taxi. Acolo dădu de o doamnă simpatcă care s-a prezentat cu numele de Ines. Fata simți formându-se un gol în stomac la auzul numelui mamei sale, dar a rămas tăcută. Femeia purta batic și haine ce îi acopereau figura cu decență, arătându-și doliul, dar cu toate acestea cea mai frumoasă piesă a doamnei era zâmbetul său, avea o aură cum rareori întâlnești la cineva, emană putere, dar în cel mai călduros fel, chiar îi amintea de mama ei. Aceasta se oferă să îi comande o mașină și cele două se așază la vorbă. Când dădu să plece, Carmen mulțumi pentru ajutor și companie, dar nu înainte de a-și oferi condoleanțele sale. Femeia îi strânse mâna în semn de apreciere și parcă atotștiutoare spuse:

- Mulțumesc, draga mea. La un moment dat toți ne reîntâlnim și zâmbesc pentru că știi asta. Bucură-te, ai aflat și tu.

Iesind din restaurant, fata văzu că mașina o aștepta. Urcă și fără să spună niciun cuvânt șoferul porni. Bănuia că femeia i-a transmis detaliile cu adresa, iar acela a fost momentul în care a realizat că uitase să plătească. Își puse mâinile în cap și începu să fie cuprinsă de îndoială.

Oare ce caută în mașina asta în drumul bătut de soartă? De ce avusese atâta curaj, dar și îndrăzneala de s-a lăsat în mâinile necunoscutului? De ce nu era în apele ei?... Când vehiculul s-a oprit a văzut în fața ochilor casa veche a bunicilor săi, ale căror suflete apuseseră de mult, dar și casa al cărui teren a fost de mult vândut. Cu siguranță aia era adresa! Intră pe poarta veche și își plimbă ochii prin curte. Văzu casa și bucătăria de vară ca prin vis și se îndreptă spre locul copilăriei sale din fundul curții, unde se afla leagănul de la umbra salciei. Acolo, un bărbat îmbrăcat cu o cămașă în carouri și pantaloni de stofă se legăna încet și fuma liniștit din țigara sa. Când se apropie, omul îi făcu semn să se așeze lângă el. Era liniște, Carmen nu era în vreun fel deranjată de anormalitatea situației, ci stătea în tăcere lângă acesta.

- E mare păcat că vezi locul acesta așa, nu terminasem de aranjat, dar ai venit mai devreme decât mă așteptam.

Tânăra nu spuse nimic și își plecă încet capul pe umărul lui. Nu se știe cât au stat acolo, în taina sanctuarului lor, dar să fi fost câteva ceasuri bune. Soarele apusese, iar stelele erau ascunse de marea de nori ce stăpâniseră cerul. Se apropia furtuna.

Dintr-o dată omul s-a ridicat luând-o de mână și conducând-o spre casă. Pe inelar purta verigheta bunicului său, asta o făcuse să nu se agite, ci să îi strângă mâna și să îl urmeze, o femeie cu o figură blândă aștepta pe trepte. În spatele ei nu se vedea nimic, ușa era deschisă, dar camera era scufundată în întuneric, doar lumânarea veghea peste chipul femeii, parcă păzind-o. Se auzeau clopotele de la biserică. Un fior o trecu pe șira spinării. Se uită la bărbat și acesta, cu privirea cunoscută ei, o îndemnă să își asculte instinctul și îi dădu drumul la mână. Fata fugi, fugi cât o ținură picioarele și nu se uită înapoi. Când era deja suficient de departe se lasă să se scurgă încet pe peretele unei clădiri, asemenea picăturilor de ploaie ce îi se prelingeau pe haine și din păr. Își strânse genunchii la piept și își ascultă respirația grea. Vântul era valsul pe care pomii își fluturau crengile, dar nu îi era frig, ba dimpotrivă. Închise ochii și își încruntă sprâncenele.

Cu ochii închiși se simțea în siguranță în straja întunericului, dar când auzi un sunet straniu îi deschide brusc. Nu mai era pe strada îngustă, ci înapoi, în baia ei, în cadă plină cu apă. În debusolarea ei uitase de sunetul ce o trezise, era bătaia din ușă. Se dădu jos din cadă, luă halatul și se duse spre intrare. Bătăile erau insistente, îmbătătoare, misterul îi bătea la ușă, iar cu suflarea întretăiată, stătu în fața ușii cu mâna pe clanță, răsuți cheia în broască și expiră adânc. Bătăile s-au oprit. Carmen își sprijini capul de ușă și zâmbi, acum știa și se bucura că nu era timpul ei.

Pădurea lui Korazon

Într-o vreme îndepărtată, în inima unei păduri uitate de timp, trăia un tânăr pe nume Andrei. Pădurea era renumită pentru copacii săi bătrâni ce păreau să șoptească secretele vechi. Andrei era un cioban simplu, dar purta în suflet o dorință arzătoare de a descoperi minunile ascunse ale lumii.

Într-o noapte, pe când cerul era luminat doar de razele palide ale lunii, Andrei se avântă în pădure, atras de o chemare misterioasă. După ore de mers, ajunse la o poiană necunoscută, unde întâlni o fântână de argint. Apa fântânii strălucea sub lumina lunii, iar din adâncuri se auzeau sirene.

Curios, Andrei se apropie și, privind în adânc, văzu un pește de aur care înota încet în jurul fântânii.

Peștele își ridică privirea spre Andrei și îi vorbește cu un glas uman:

- Tânăr curajos, știu că îți dorești să vezi dincolo de ceea ce ochii omenești pot percepe. Aruncă o monedă în fântână și dorința ta se va împlini.

Fără ezitare, Andrei aruncă o monedă de argint în apă. În acel moment, peștele de aur se transformă într-o zână frumoasă cu aripi de lumină. Zâna îi zâmbi și îi spuse:

- Eu sunt zâna apelor și, pentru că ai avut curajul să mă eliberezi, îți voi oferi darul de a vedea lumea nevăzută a spiritelor.

Din acel moment, Andrei putea vedea ființele magice care populau pădurea. El întâlni spiriduși jucăuși, zâne delicate și chiar pe regele pădurii, un bătrân înțelept cu barbă de mușchi și ochi de smarald.

- Cu fiecare întâlnire, pădurea noastră este amenințată de un vrăjitor malefic, Korazon care dorește să absoarbă toată magia pentru scopurile sale rele. Doar tu cu darul tău unic poți să-l oprești.

Andrei cu inima plină de curaj porni în căutarea lui Korazon, trecând prin mlaștini misterioase și fermecate, ajunse în cele din urmă la castelul vrăjitorului. Acolo, folosindu-se de învățăturile primite de la spiritele pădurii, Andrei reuși să-i înfrunte capcanele și iluziile malefice ale lui Korazon.

Într-o luptă crâncenă, Andrei înfruntă vrăjitorul folosindu-și cunoștințele magice pentru a-l învinge. În momentul în care l-a învins, toate spiritele pădurii au fost eliberate de sub vrajă și pădurea devenise din nou în siguranță.

Îndată, pe Andrei îl cuprinse un somn adânc și adormi în mijlocul pădurii. Când s-a trezit, se uită prin jur după toți prietenii lui, însă nu era nimeni acolo. În sinea lui se întrebă dacă a fost un vis, însă regele pădurii îl privea de după un copac. Regelui îi fusese greu să se despartă de tânărul curajos, dar era mai bine pentru el.

Text: Toader Delia, clasa a XI-a E4, colaborator Cercul de jurnalism – CEVM

Ilustrație: Daria Pîtiu, Clasa a XII-a I, Cercul de jurnalism – CEVM

Portalul misterios

Într-o lume plină de magie și mister, o tânără pe nume Eliza porni în căutarea unei legende vechi despre o comoară pierdută în adâncurile pădurii Prahova. Cu inima plină de curaj și ochii strălucind de nerăbdare, Eliza păși hotărâta pe cărarea misterioasă ce se strecura printre copacii seculari și tufișurile înflorite.

Pe măsură ce se apropia de inima pădurii, sunetele ciudate ale naturii păreau să-i cânte o melodie fermecată, iar frunzele se mișcau ca și cum aveau viață proprie. Într-un adăpost vechi și acoperit de iederă, Eliza descoperi o carte de pergament galben și litere scrise cu cerneală de un albastru strălucitor. Cu fiecare pagină citită, pădurea începuse să prindă viață, iar spiritele străvechi se arătau din adâncurile trecutului. În lumina palidă a unei raze de lună, Eliza văzuse umbre dansând, iar mulți licurici străluceau ca niște stele căzute din cer.

Când a ajuns într-un mic crâng ascuns de ochii lumii, Eliza găsi o piatră strălucitoare, care emană o lumină aurie și căldură magică. Odată ce atinse piatra, o ușă secretă se deschise în trunchiul unui copac, dezvăluind un tărâm fermecat, plin de flori parfumate și plante luminoase. Cu bucurie în ochi și inima plină de emoție, Eliza privi în jurul ei și văzuse fluturi colorați, îi dansau în jur, iar păsările cântau o melodie fermecată. Îi apăruse o zână strălucitoare în cale și îi spuse:

-Bine ai venit, căutătoare de comori! Ești pe cale să descoperi secretele vechi și puteri magice ce te vor învălui în lumina lor.

Zâna o conduse pe Eliza printre copacii înalți și pajiștile verzi până ajunseseră în fața unei cascade cristaline. Apa începuse să strălucească în lumina soarelui, iar un curcubeu se forma deasupra ei, ca un pod către alt univers. Zâna îi dădu Elizei o sticlă cu apă din cascada fermecată și îi spuse:

-Această apă are puteri vindecătoare și te va ghida în căutarea adevărului.

Eliza bău din sticlă și simți o energie străină în interiorul ei. În acel moment, văzu o lumină orbitoare care se ridica deasupra cascadei și forma un portal strălucitor către un tărâm necunoscut. Cu inima plină de curaj, Eliza păși prin portal, către o nouă aventură plină de mister și magie.

Blestemul măştii de argint

Într-o seară călduroasă de vară, satul Hoinăraşii părea scufundat în linişte, dar în inimile sătenilor încă pulsa misterul unei legende vechi. „Blestemul măştii de argint” era o poveste pe care bunicii o spuneau la gura sobei, iar copiii o ascultau cu ochii mari de uimire şi teamă. Se spune că, undeva în pădurea adâncă de la marginea satului, se afla o mască de argint care dăruia puteri nebănuite celui care o purta, dar aducea şi nenorociri inimaginabile.

Mălin, un tânăr plin de curiozitate şi dorinţă de aventură, fusese mereu fascinat de această poveste. Într-o seară, după o şezătoare la care legendele fuseseră din nou povestite, simţi că trebuie să afle adevărul. „Nu poate fi doar o poveste”, îşi spuse el. Cu inima bătându-i nebuneşte, plecă spre pădure, fără să spună nimănui.

Pădurea era întunecată şi misterioasă, iar copacii parcă îşi şuşoteau avertismentele. Mălin îşi stăpânea frica şi continua să meargă, încercând să ignore sunetele înfiorătoare din jurul său. După ore de căutare, ajunsese într-o poiană luminată doar de lumina palidă a lunii. Acolo, văzu ceva strălucind printre frunze „masca de argint”.

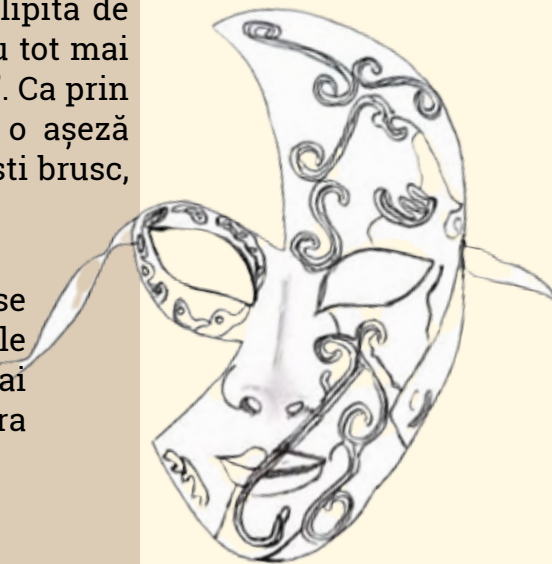
Cu mâinile tremurânde, Mălin ridică masca şi simţind o putere neobişnuită, o puse pe faţă. Imediat, întreaga pădure părea să-l asculte. Copacii se înclinau în faţa lui, vântul îi mângâia blând obraji, iar animalele îl priveau cu respect. Dar bucuria lui dură puţin. Din adâncul pădurii, începu să audă şoapte şi râsete înfricoşătoare.

Dintr-odată, în faţa lui apărură un bătrân cu ochi strălucind ca focul şi o mantie neagră ce părea să absoarbă lumina lunii. „Ai trezit blestemul pădurii!” strigă bătrânul. „Puterile ce ţi s-au dat sunt un dar, dar şi un chin. Întoarce masca la locul ei, altfel nenorocirea se va abate asupra ta şi a celor dragi!”.

Speriat, Mălin încercă să-şi scoată masca, dar aceasta părea lipită de faţa lui. Disperarea îl cuprinsese, iar şoaptele şi râsetele deveneau tot mai intense. Cu inima în gât, strigă: „Promit să o pun înapoi! Promit!”. Ca prin minune, masca se desprinsese. Cu respiraţia întretăiată, Mălin o aşeză înapoi în poiană, exact în locul de unde o luase. Pădurea se linişti brusc, iar liniştea nopţii îl învălui din nou.

Mălin, tremurând de frică şi emoţie, părăsi pădurea şi se întoarse în sat. În mintea lui, cuvintele bătrânului răsunau clar: „Puterile ce ţi s-au dat sunt un dar, dar şi un chin.”. De atunci, Mălin nu mai vorbea niciodată despre acea noapte, dar ştia că legenda era adevărată şi că masca îşi aştepta următorul curajos.

Astfel, „Blestemul măştii de argint” rămase o taină pentru Hoinăraşii, o poveste care continuă să ademenească pe cei dornici de aventură spre pădurea întunecată şi misterioasă.

Ploieștiul

Pe străzi de beton, sub felinare stinse,
Orașul adoarme-n lumini difuze, aprinse,
Ziduri gri vorbesc, cu povești neștiute,
În colțuri ascunse, destine pierdute.
Trec oameni grăbiți, cu priviri obosite,
Își poartă tăcerile pe umeri zdrobite,
Mașinile murmură un cântec surd,
Iar noaptea se-așterne, un cer mut, absurd.
Graffiti pe ziduri, mesaje uitate,
Strigă din umbre, visări spulberate,
Dar din tot haosul, sub pași rătăciți,
Orașul respiră, iar visele-s vii monoliți.
Căci din beton crește dorul de zbor,
Și-n fiecare colț, speranța-i un fior,
În orașul de noapte, sub luna ascunsă,
O lume urbană e, mereu nepătrunsă.

Petre Ștefan, clasa a X-a S8

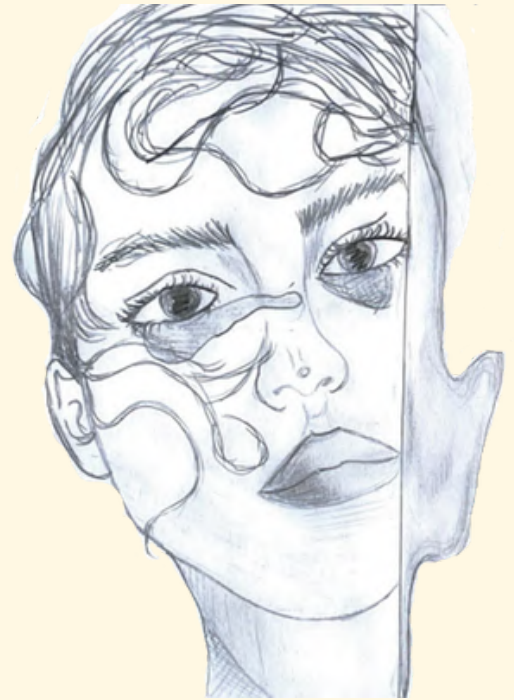
Inima Ploieștiului

În inima vechiului Ploiești,
Pe străzi ce murmură cu dor,
Istoria, avid, se împletește,
Cu fiecare pas, cu fiecare zbor.
Vezi cafenele cu arome amăruie,
Și parcuri care strigă verde grui,
Sub cerul care plânge, râde,
Orașul ne poartă, în inima-i sui.
Pe alei cu istoria zilelor scrisă,
Sub umbra copacilor, pe pământ,
Ploieștiul pulsează o lume promisă
În fiecare zâmbet, în fiecare gând.
Fie că plouă sau că e soare,
Inima-i bate, mereu la vedere,
E un oraș ce nu se teme, e floare,
Să-și spună povestea-n mândrie, plăcere.
Muzeele povestesc despre vreme,
Și străzile pulsează-n secrete adânci,
Ploieștiul meu drag, cu farmecul tău blând,
Răsuni des în suflet, ecou peste stânci.
Din vremuri de aur, prin tradiții uitate,
Se înalță speranțe, se țin noi povești,
Un oraș al iubirii și al muncii curate,
Ploiești, te simt în fiecare vers, ne cinstești.

Șerban Denis Cristian, Clasa a X-a S8

Cunoscându-te

Iubirea nu mai este o plăcere,
a devenit o închisoare.
Dacă mi-aș putea repara greșelile,
ar însemna că
nu te-aș mai cunoaște.
Să nu te fi cunoscut?!
Mă întreb cum ar fi fost viața mea
Am ales să fiu iubită pentru câteva momente...
Plătesc cu nefericirea
o eternitate
A meritat?!
Sunt momente
în care
îmi este atât de dor de tine,
Te pot vedea în singurătate,
în zbuliumul gândurilor,
în valurile iubirii murdare.
Mă apasă atât de tare
și
câteodată
uit că ne-am iubit,
Privesc în oglindă.
Spune-mi tu ce vād.
Eu nu-mi mai pot aminti cine sunt.
Nu-mi dau seama:
Înaintez?

Mă retrag?
Mintea mi-a oglindit calea
însă inima-mi fuge după tine,
cāzând la pământ,
rugându-te să mă accepți.
Îți cere doar să mă accepți...
Nu îți cer să mă iubești.
O persoană pleacă doar atunci când știe că
nu se va mai întoarce,
atunci când nimic nu o mai așteaptă în acel loc,
când nu mai există nimeni pentru care să rămână.
Eu am rămas.
Îmi este teamă că sunt pierdută,
în trecut,
că nu-mi pot regăsi prezentul.
Singurul loc pe care îl cunoșteam era trupul tău,
singura căldură oferită de brațele tale, singura
lumină era scânteia din ochii tăi.
Înainte de noi
eram
doar eu.
După noi
ai rămas
doar tu.

Text: Isabela Luca, Clasa a XII-a E3
Ilustrație: Daria Pîtiu

Dragoste

Ai putea să umpli găuri în pământ, să umpli oceane și din bălți să creezi mări, dar nicio lacrimă nu o să învie ce plângi zile întregi, zile întregi pline de suferință turnate în regret și vinovăție, când până și oceanele ar seca pentru a-ți oferi darul de a plânge continuu când ai impresia că ochii tăi s-au uscat, că poate uitarea e sentimentul ce îl căutai atât timp neîncetat și niciodată nu ai reușit să-l găsești. Pentru că acesta crește în flori, flori precum cele ce sunt rupte nemilos și găsite rar și odioase pe munți, sau poate chiar imposibil de găsit, și totuși mintea ta continuă să caute alinarea în buruieni.

Buruieni uscate, aruncate cu ură pe marginea unui drum nepietruit ce miroase a praf de nostalgie și a fericire stinsă.

Soarele lovea pământul aspru lăsând în urmă cicatrici, cum și pe fața ta se găseau linii lungi fine lăsate semn de lacrimile ce repede îți curgeau pe chipul tău îndurerat. Însă sacrificiul de a rămâne imperfect te-a lăsat împlinit, și până la urmă poate că asta căutai și niciodată n-ai găsit sentimentul de acceptare.

Si am să te rog să mă ierți, dacă ți-am căutat iubirea în cercuri infinite lipsite de viață și amor, în cercuri goale, inutile cu stropi strălucitori de tristețe și amărăciune. Căci m-am tot învârtit după un anumit lucru ce-l consider o dulce ispită ce reușește să mă lase fără aer în zilele negre de vară când până și iarba verde are o poveste melancolică de spus. Am urmărit dezamăgirea cu pași repezi ignorând iubirea, acceptarea și admirația.

Am dansat cu moartea și am ofilit flori împreună. Am dansat cu tine și m-am ofilit pe mine încercând să te transform în viață. Am alunecat pe venele tale pline cu venin și am inhalat atâta fum plin de amintiri înecate în durere încât am înțeles ce înseamnă să fii cu adevărat obosit de o viață.

Text si ilustrații de Daria Pîtiu,
Clasa a XII-a I

Scrisori din trecut - începutul continuu

Mi-am scris niște scrisori în trecut,
serate pentru mitra zâmbetului.
Le-am citit la gura baloanelor
care şuierau drăcoase despre școala răbdării.
Mi-am trimis scrisori din trecut
cu erată la balconul vocii
care grăiește continuu în mine
ca într-o biserică,
amintindu-mi de prietenia dintre copilul blond
și cel cu ochii mari, pătrunzători,
gata de marea aventură a descoperirii începutului
continuu.
Cred că nu mă simpatizam prea mult pe atunci,
confundam glasul lumii cu felinarele.
Tot citindu-le, mi-am auzit mai bine inima,
conștiința și celelalte coloane vertebrale,
mi-am devenit prietenă, iubindu-mă necondiționat.
(6.09.2025)

Scrisori din trecut

Ți-am scris demult o scrisoare
pe care nu ți-am trimis-o,
ea a rămas doar în memoria inimii
pline de candoare și de zenit.
Am luat nadirul și l-am întins la masa vremii
să îți asfalteze visele.
Tei sălbatici ne-au străjuit drumul
și m-am trezit mânzul înserării,
alergând anii fără curea
și fără paloare după carameaua clipelor.
Ți-am scris o scrisoare
și ea a devenit parte a unei povești
care va rămâne mărturie
pentru existența noastră în Ploieștiul
care a cunoscut pandemia
și nebunia, bucuria și poezia.
Scrisori din trecut, noi înșine,
ne răsfoim zilnic paginile,
în căutarea fericirii.
Ne privim prin ochelarii tuturor experiențelor,
oglundindu-ne. (6.09.2025)

Textele aparțin doamnei profesoare
Iulia Dragomir

GHID DE SUPRAVIEȚUIRE PENTRU EXAMEN

TIPS:

- **SOMNUL** (consolidarea memoriei): În timpul somnului profund, hipocampusul instalează informațiile învățate peste zi. Fără 7-8 ore de somn, creierul nu memorează ce ai învățat (Walker, 2017).
- **CAPCANĂ CAFELEI**: Doar păcălește oboseala și te agită. Nu o bea după ora 17.00 pentru un somn calitativ.
- **PAUZELE DE DECONECTARE**: Evită ecranele în pauze. Creierul are nevoie de o stare de repaus pentru a procesa informația.
- **FENOMENUL „BRAIN DRAIN”**: Prezența telefonului în câmpul vizual consumă resurse cognitive pentru inhibarea distragerilor.

GESTIONAREA EMOȚIILOR ȘI A STRESULUI

Gestionarea anxietății de examen este o abilitate ce poate fi învățată.

- **METODA „INIMĂ-CREIER”**

În momente de panică, focalizează-ți atenția pe zona inimii și respiră rar. Aceasta trimite semnale de siguranță către creier, deblocând memoria afectată de cortizol.

- **SCRISUL EXPRESIV**

Notarea grijilor pe hârtie timp de 10 minute înainte de studiu eliberează „spațiu” în memoria de lucru, permițându-ți să te concentrezi pe subiecte.

- **RELAXAREA MUSCULARĂ PROGRESIVĂ**

Tensionarea și eliberarea grupelor musculare reduce tensiunea arterială și liniștește sistemul nervos responsabil de starea de „luptă sau fugi”.

METODE DE ÎNVĂȚARE EFICIENTĂ

- **METODA POMODORO**

Segmentarea studiului în unități de 25 minute urmate de 5 minute pauză. După 4 cicluri, ia o pauză lungă. Previne epuizarea.

- **ACTIVE RECALL**

Folosește cartonașe. Întrebare pe o față, răspuns pe verso. Testarea proprie e mai eficientă decât recitirea.

GHID DE SUPRAVIEȚUIRE PENTRU EXAMEN

REPETIȚIA SPAȚIATĂ

Distribuirea recapitulărilor la intervale de 2, 7 și 30 de zile. Aceasta combate curba uitării, transferând informația din memoria de scurtă durată în cea de lungă durată.

TEHNICA FEYNMAN

Testarea înțelegerii prin explicarea conceptului în termeni simpli. Identificarea momentelor de blocaj indică exact zonele care necesită reînvățare.

GESTIONAREA TIMPULUI

TRIADA IROSIRII TIMPULUI

Combaterea întreruperilor prin eliminarea multitasking-ului. Creierul nu poate face două lucruri complexe simultan.

PRIORITIZAREA

Începe ziua cu sarcina cea mai neplăcută sau dificilă. Odată finalizată, nivelul de satisfacție (dopamină) va alimenta restul zilei.

GESTIONAREA CERINȚELOR

Protejează-ți timpul de studiu prin stabilirea unor limite ferme față de solicitările sociale externe.

Bibliografie:

Goleman, Daniel, Inteligența emoțională, București, Editura Curtea Veche, 2001.

Oakley, Barbara, Învăță să înveți, București, Editura Litera, 2018.

Tracy, Brian, Înghite broasca!, București, Editura Curtea Veche, 2017.

Întâlnirile cu scriitori sau (re)descoperirea literaturii

Decembrie e la început, nu e încă atât de frig. Sărbătorim Zilele Colegiului. Unul dintre evenimentele importante ale acestor zile este întâlnirea cu scriitoarea, jurnalista și regizoarea Adina Popescu, în cadrul proiectului „Adolescenți pe mare”. Mulți dintre elevi o știu în calitate de scriitoare, i-au descoperit, în clasele de gimnaziu, cărțile, sunt familiarizați cu Povestiri de pe Calea Moșilor, carte descrisă ca o cronică a copilăriei în Bucureștiul anilor '80, precum și Vine vacanța cu trenul din Franța, povestiri despre vacanțele din perioada comunistă. Noi, profesorii lor, avem o relație mai complexă cu aceste texte, le citim cu ochi de filolog, dar suntem, mulți dintre noi, parte din experiențele relatate, cititorul care se regăsește inocent în aventura copilului din perioada comunistă, suntem și cititori ai revistei Dilema, fosta Dilema veche, am descoperit mai târziu și latura de regizor și scenarist a Adinei Popescu.

Ce ne-am propus? Un atelier literar, discuții pornind de la cărțile amintite, despre perioada comunistă, libertate de exprimare, democrație, propagandă, manipulare, concesiile ideologice, alte conexiuni literare și cinematografice pe temele propuse, cu intervenții ale invitaților. Un drum de la literatură către realitatea unei epoci și înapoi la lumea noastră, cu provocările ei.

Cine a fost cu noi? Am invitat, la o „O călătorie literară în anii '80 împreună cu scriitoarea Adina Popescu”, elevi și profesori de la Colegiul Economic „Virgil Madgearu” Municipiul Ploiești și de la două școli partenere, Colegiul Național „I.L. Caragiale” Municipiul Ploiești și Colegiul Național „Mihai Viteazul” Ploiești. Am avut sprijinul semnificativ al Editurii Arthur, prin domnul Iulian Groșilă.

Cum s-a derulat? Elevii au întâlnit un scriitor care bea un ceai alături de ei și le povestește experiențele proprii, au fost foarte impresionați și s-au simțit mai aproape de cărți. Au fost fascinați să îl asculte și au prins repede curaj să își exprime emoțiile și gândurile proprii. S-au deschis către o discuție despre libertate pornind de la un exercițiu scurt de scriere. Adina Popescu s-a simțit, la rândul ei, foarte bine împreună cu noi. Acesta era a doua vizită în școala noastră. Cea din anul precedent a avut loc în cadrul unor ateliere de educație media, unde ne-a împărtășit despre ce înseamnă să scrii în presa românească, ce provocări pot apărea, cât de important e jurnalismul bine făcut pentru sănătatea unei societăți, pentru menținerea democrației.

De ce sunt importante astfel de proiecte și întâlniri? Elevii descoperă omul în carne și oase, dincolo de cel „de hârtie” pe care îl știau din paginile cărților sau de cel virtual, „de pe internet”. Acest proces implică o formă de demitizare, o coborâre de pe soclu spre apropiere, spre o mai bună cunoaștere. Chipul primește un glas, povestea se îmbogățește cu mărturisiri despre procesul scrisului, despre intenții și propriile așteptări legate de cititor. Literatura vine mai aproape de cititor, mai ales de cititorul adolescent care percepe uneori cartea ca fiind din altă lume sau pentru alte vârste.

Sunt mulți scriitori care simt nevoia să păstreze o legătură directă cu cititorii lor. De exemplu Mircea Cărtărescu și-a promovat romanul Theodoros, în 2025, la Ploiești, în cadrul unei întâlniri cu cititorii la Filarmonica „Paul Constantinescu”. Dialogul simplu, natural, creează un mai bun început înainte de etapa analizei filologice din sala de clasă.

La Iași au loc, în fiecare toamnă, Conferințele de la Festivalul Internațional de Literatură și Traducere (FILIT) Iași, unde autorii dezvăluie stări și întâmplări din laboratorul de creație, uneori de ce au ales un anumit destin pentru personajele lor. Publicul înțelege frământările și efortul care stau în spatele unei cărți, înainte de succesul ei.

articol propus de Mariana Șologon, profesor de limba și literatura română la Colegiul Economic „Virgil Madgearu” Municipiul Ploiești

Un alt exemplu este Programul *Scriitori în școli*, unde autori ca Ioana Pârvulescu dialoghează direct cu adolescenții despre adolescență și lectură. Aceștia sunt încurajați să pună întrebări incomode, să își exprime părerea despre destinele personajelor și să își exprime liber viziunea asupra lumii.

Dialogul direct e întotdeauna mai aproape de oameni. Lectura publică deschide drumul lecturii individuale sau o urmează cu provocarea unor noi accente. Autorul primește și el reacții directe, esențiale pentru viitoarele sale scrieri.

Uneori întâlnirea merge mai departe decât fragmentul de lectură. Scriitorul îl aduce pe cititor, ingenios, la masa scrisului, îl provoacă să spună și el povestea, îi dă o întâmplare, un fragment de personaj, o frântură de atmosferă și îl atrage în jocul creației. Asta s-a întâmplat la întâlnirea cu Doina Ruști. Scriitoarea a venit la Ploiești în aprilie 2026. A fost al doilea scriitor pe care l-am găzduit la Colegiului Economic „Virgil Madgearu” Municipiul Ploiești în anul școlar care tocmai se încheie. „Turneul celor 5 povestiri, legate de romanul *Nas de bulgar*, a început la Ploiești. Trei evenimente m-au legat de cititorii ploieșteni, trei întâlniri diferite tematic, cu public diferit”. Întâlnirea de la Ploiești a avut trei locuri de desfășurare: Colegiul Național „Virgil Madgearu”, Biblioteca Județeană „Nicolae Iorga”, Filarmonica „Paul Constantinescu”. „Despre ce s-a discutat? Despre dragoste și identitate, despre strămoși. A fost un dialog liber, cu sala, iar scriitoarea a declanșat discuții greu de uitat: de la dragoste la strămoși nu e decât un pas.”

De la experiența scrisului, la lumea comunistă versus lumea de azi, de la libertate la democrație, de la identitate la iubire. Câte drumuri! Câte feluri de a te uita la o lume, aceeași și mereu alta: „Nimic nu s-a schimbat, vom trăi o mie de ani în lumea noastră mică”, spune Adina Popescu în „Povestiri de pe Calea Moșilor”. De la carte la om și de la om la carte. Doina Ruști ne învață că „A iubi înseamnă a afla cine ești.” Iată cum, prin câteva întâlniri semnificative, poți să descoperi o întreagă lume și pe tine ca parte din ea.

<https://www.filit-iasi.ro/>

<https://www.cuvantul-liber.ro/442171/ioana-parvulescu-inaugureaza-scriitori-la-scoala-2021/>

<https://doinarusti.ro/stire/2026/ploiesti/>

Popescu, Adina. *Povestiri de pe Calea Moșilor*. Casa de Pariuri Literare, 2014.

<https://www.onevent.ro/evente/turneul-celor-5-povesti-descinse-din-romanul-nas-de-bulgar-de-doina-rusti/>

articol propus de Mariana Șologon, profesor de limba și literatura română la Colegiul Economic „Virgil Madgearu” Municipiul Ploiești

A sepia-toned portrait of Ion Luca Caragiale, a Romanian writer and politician. He is shown from the chest up, wearing a dark suit and a white shirt with a dark tie. He has a prominent mustache and is looking slightly to the right of the camera.

„Opiniile sunt libere, dar nu și
obligatorii.”

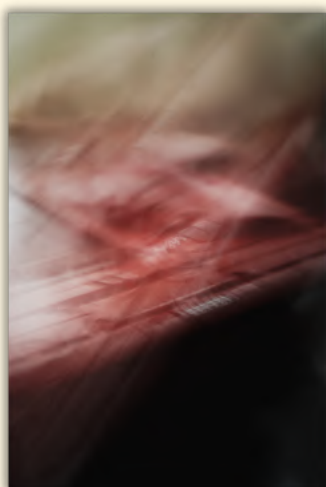
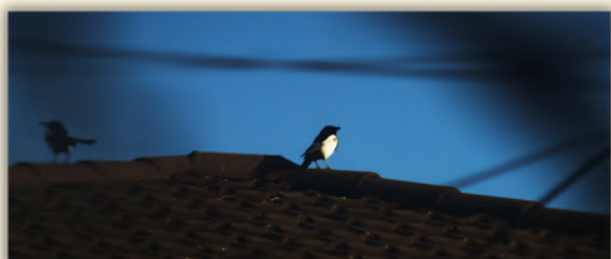
- Ion Luca Caragiale

Expoziție grafică

Colaborator grafică, Cercul de jurnalism, **Ivan David**, clasa IX-a I

Saluttt! Sunt David și fac parte din echipa de jurnalism ca fotograf și videograf. Cred că o imagine bună nu e doar estetică, ci poate spune o poveste întreagă fără niciun cuvânt. Îmi place să fiu atent la detalii și nu mă opresc din lucrat până nu sunt mulțumit de rezultat.

Expoziție grafică

Colaborator grafică, Cercul de jurnalism,
Dumitrașcu Ana-Maria, clasa X-a S1

Bună! Eu sunt Dumi, în ciuda faptului că implicarea mea a fost spontană și recentă mă bucur că pot participa în dezvoltarea acestei reviste și sunt recunoscătoare pentru oportunitatea aceasta. Mă consider o persoană calmă și prietenoasă, care mereu încearcă să se dezvolte sub orice formă. Pasiunea mea față de desen m-a adus la acest rol și m-a condus spre cunoașterea mai multor persoane. Îmi place să desenez și să creez, ceea ce mă face să vin cu rezolvări și idei creative. Simultan, îmi plac limbile străine și multe alte domenii.

Pictură în acrilic, pânză (10×10 cm)

Pictură originală în acrilic, pânză (10×10 cm)

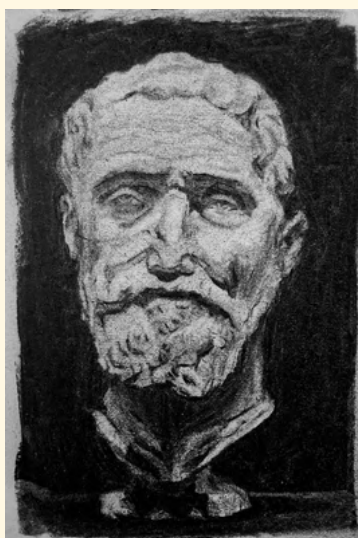
Pictură originală în acrilic, hârtie A4

Pictură originală în acrilic, pânză pe șasiu (50×70 cm)

Pictură originală în acrilic pe pânză A3

Desen în cărbune A5

Desen în creion și pix A4

Vocea ta merită să fie auzită!

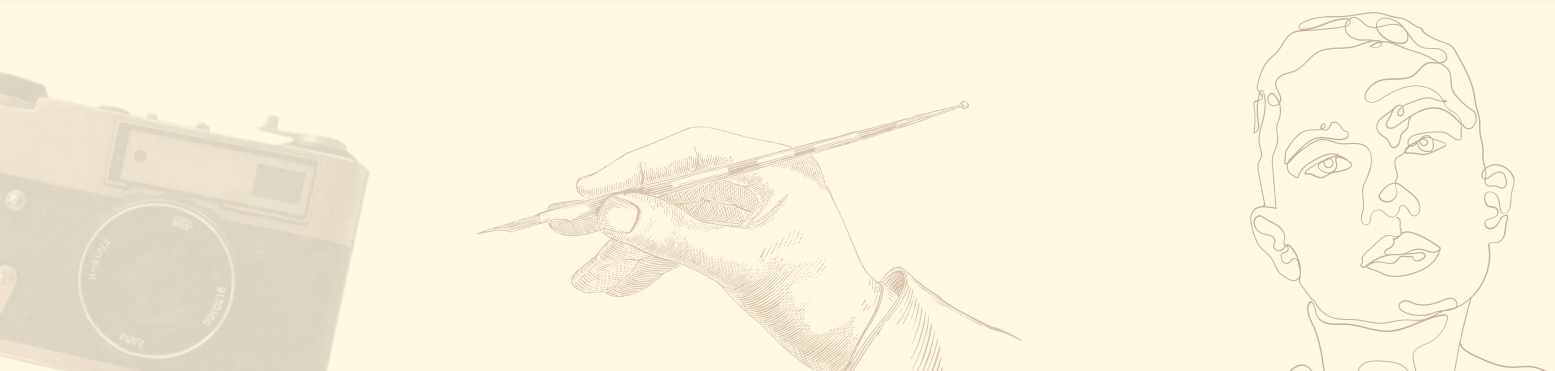
Cercul de jurnalism al școlii caută creatori!

Ești pasionat de **scris**, **desen** sau **fotografie**? Ai idei care merită împărtășite?

Revista noastră este un spațiu de întâlnire pentru liceeni!

Ce căutăm?

- Scriitori: Poezii, eseuri, proză scurtă sau recenzii de cărți/filme.
- Artiști vizuali: Desene, picturi, benzi desenate sau fotografii originale.
- Reporteri: Interviuuri cu profesori sau colegi, noutăți din școală.
- Articole: Rețete, tips & tricks pentru gaming, sport sau modă.
- Nu contează experiența, ci entuziasmul!
- Trimite creațiile tale la adresa buletin.informativ@cevmpl.ro sau vino să ne cunoști!

Te așteptăm în echipă!

Surse / website-uri

Mihai Eminescu, <https://humanitas.ro/autori/mihai-eminescu>

<https://armoniiiculturale.ro/taina-cititului/>

Mircea Eliade, <https://www.ziarulmetropolis.ro/povestea-vietii-eruditului-mircea-eliade/>

<https://www.ziarulmetropolis.ro/mircea-eliade-in-douasprezece-ganduri-calatoare/>

Ion Luca Caragiale, https://ro.wikipedia.org/wiki/Ion_Luca_Caragiale

<https://bptirgumuresblog.wordpress.com/2018/02/01/ion-luca-caragiale-norocul-e-prea-putin-si-lumea-prea-multa/>